

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΩΝ

ΒΟΥΛΕΥΜΑ 121 /2024

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ ΛΑΜΙΑΣ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές, Χριστίνα Παπαγιάννη, Πρόεδρο Πλημμελειοδικών, Βασίλειο Καρταλτζή, Πλημμελειοδίκη-Εισηγητή και Αντώνιο Απέργη, Δικαστικό Πάρεδρο (κωλυομένων των λοιπών τακτικών Πλημμελειοδικών), παρουσία και της Γραμματέα Μαρίας Μάργαρη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ, μυστικά, στο γραφείο της Προέδρου, στις 26 Απριλίου 2024 προκειμένου να αποφανθεί για ποινική υπόθεση, περί της οποίας ο Αντεισαγγελέας Πρωτοδικών Λαμίας, Βασίλειος Δημουλάς, (επειδή κωλύεται η Εισαγγελέας), υπέβαλε προς το Συμβούλιο αυτό την ποινική δικογραφία που σχηματίστηκε, μαζί με την υπ' αριθμ. 94/2024 έγγραφη πρότασή του, η οποία έχει ως εξής:

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΛΑΜΙΑΣ
Αριθμ.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΩΝ ΛΑΜΙΑΣ

Εισάγω ενώπιον του Συμβουλίου Σας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 30 παρ. 2,4, 138 παρ.1 εδ.β' ΚΠΔ και 110 παρ.1 ΠΚ, την υπ' αρ.1755/31-

01-2024 αίτηση του καταδίκου ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ, κρατούμενου του Καταστήματος Κράτησης Δομοκού, σχετικά με την υφ' όρο απόλυσή του και εκθέτω τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τη διάταξη του αρθ. 465 ΠΚ οι διατάξεις του προϊσχύσαντος ΠΚ για την απόλυση υπό όρο εφαρμόζονται για πράξεις που τελέσθηκαν μέχρι την έναρξη ισχύος του νέου ΠΚ, ήτοι μέχρι την 01-07-2019, υπό την επιφύλαξη της εφαρμογής της διαχρονικώς επιεικέστερης ποινικής διάταξης, κατ'αρθ.2 παρ.1 ΠΚ (Ν.4619/2019), εφόσον οδηγεί, in concreto, σε ευμενέστερο αποτέλεσμα, δυνάμει διατάξεων υπερνομοθετικής ισχύος, ήτοι α) τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 4 και 7 Συντάγματος (αρχές της ισότητας και της νομιμότητας, βλ. ΟΛΑΠ 1/2015 ΠοινΧρ 2016.50), β) την διάταξη του άρθρου 15 § 1 εδ. γ' του κυρωθέντος με το ν. 2462/1997 Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, και γ) το άρθρο 7 § 1 της κυρωθείσας με το ν.δ. 53/1974 Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων Ανθρώπου (Αρ. Χαραλαμπίδης, Ο νέος Ποινικός Κώδικας - μια πρώτη ερμηνευτική προσέγγιση του Ν. 4619/2019, σελ. 119, εκδόσεις Νομική Βιβλιοθήκη, 2019).

Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 105 §1,2,6,7 και 8 προϊσχύσαντος ΠΚ (στο εξής πΠΚ), οι οποίες τυγχάνουν ευμενέστερες επί καταδίκου ηλικίας άνω των 65 ετών, όπως ο αιτών, ορίζεται ότι, «1. Όσοι καταδικάσθηκαν σε ποινή στερητική της ελευθερίας μπορούν να απολυθούν υπό τον όρο της ανάκλησης σύμφωνα με τις πιο κάτω διατάξεις και εφ' όσον έχουν εκτίσει:

α) προκειμένου για φυλάκιση, τα δύο πέμπτα της ποινής τους, β) προκειμένου για πρόσκαιρη κάθειρξη, τα τρία πέμπτα της ποινής τους (...) 2) (...) Μετά τη συμπλήρωση του εξηκοστού πέμπτου (65ο) έτους της ηλικίας του καταδίκου, κάθε ημέρα παραμονής του σε σωφρονιστικό κατάστημα υπολογίζεται ευεργετικά ως δύο (2) ημέρες εκτιόμενης ποινής. Αν ο κατάδικος εργάζεται, κάθε ημέρα απασχόλησης υπολογίζεται ως επιπλέον μισή ημέρα εκτιόμενης ποινής. Αν για τους καταδίκους αυτούς προκύπτει από άλλες διατάξεις ευνοϊκότερος υπολογισμός, εφαρμόζονται εκείνες(...) 6) Για τη χορήγηση της υφ' όρον απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί πάντως στον κατάδικο η υφ' όρον απόλυση, αν δεν έχει

παραμένει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα τρίτο της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, δεκαπέντε (15) έτη. Το χρονικό διάστημα του ενός τρίτου ή, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, των δεκαπέντε (15) ετών, προσαυξάνεται κατά τα δύο πέμπτα των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο κατάδικος μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει δεκαεννέα (19) έτη. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε όσους καταδικάσθηκαν για το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας, για τους οποίους εξακολουθεί να ισχύει το άρθρο 5 του ν. 2058/1952. Επίσης, οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε όσους καταδικάσθηκαν για το έγκλημα της παραγράφου 1 του άρθρου 299, εφ' όσον η πράξη τελέσθηκε κατά τη διάρκεια της κράτησής τους σε σωφρονιστικό κατάστημα.(...) **7)** Κάθε ημέρα κράτησης κρατουμένων που πάσχουν από ημιπληγία ή παραπληγία, σκλήρυνση κατά πλάκας ή έχουν υποβληθεί σε επέμβαση μεταμόσχευσης καρδιάς, ήπατος, νεφρού ή μυελού ή είναι φορείς του συνδρόμου επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας ή πάσχουν από κακοήθη νεοπλασμάτα ή από νεφρική ανεπάρκεια για την οποία γίνεται τακτική αιμοκάθαρση ή από φυματίωση κατά τη διάρκεια της θεραπείας της, υπολογίζεται ευεργετικά ως δύο (2) ημέρες εκτιώμενης ποινής. Το ίδιο ισχύει και για: (...) **δ)** κρατούμενους οι οποίοι νοσηλεύονται σε θεραπευτικά καταστήματα ή νοσοκομεία εφόσον η νοσηλεία τους έχει διαρκέσει τουλάχιστον τέσσερις (4) μήνες. Ο ευεργετικός υπολογισμός διενεργείται από τον αρμόδιο δικαστικό λειτουργό κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 46 παρ. 1 του Σωφρονιστικού Κώδικα και λαμβάνεται υπόψη εκτός από την υφ' όρον απόλυση και για τη λήξη της έκτισης της ποινής, τη μετατροπή της σε χρηματική ποινή ή κοινωφελή εργασία ή την αθροιστική έκτιση των ποινών. **8.** Σε κάθε περίπτωση, η προσμέτρηση για τον ευεργετικό υπολογισμό των ημερών ποινής των καταδίκων ή υποδίκων δεν διακόπτεται λόγω νοσηλείας στο Νοσοκομείο Κρατουμένων, στο Ψυχιατρείο Κρατουμένων Κορυδαλλού, καθώς και σε οποιοδήποτε άλλο νοσηλευτικό ίδρυμα»

Ακόμη, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 106 §1 πΠΚ, η απόλυση υπό όρο χορηγείται οπωσδήποτε, εκτός αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του καταδίκου, κατά την έκτιση της ποινής του, δεν υπήρξε καλή ή υπήρξε κατ'επίφαση μόνο καλή και ως εκ τούτου, υπάρχει κίνδυνος, ότι ο απολυόμενος

υφ'όρον θα τελέσει νέες αξιόποινες πράξεις και γ'αυτό καθίσταται απολύτως αναγκαία η συνέχιση της κράτησής του. Συνακόλουθα, ουσιαστική προϋπόθεση για τη χορήγηση της απόλυσης υπό όρους, είναι η καλή διαγωγή του κρατουμένου κατά τη διάρκεια έκτισης της ποινής του (ΟλομΑΠ 4/1998 ΠΧρ ΜΗ, 875, ΓνωμΕισαγΑΠ 7/1999 ΠΧρ ΜΕ, 616). Ακόμη, για τη χορήγηση της υφ'όρον απόλυσης λαμβάνονται υπόψη, η μη τέλεση πειθαρχικών παραπτώματων κατά το χρόνο κράτησης, η προσαρμογή του καταδίκου στους κανονισμούς του καταστήματος κράτησης, καθώς και η συμπεριφορά του κατά τη διάρκεια των αδειών που του χορηγήθηκαν. Σε κάθε περίπτωση, η καταφατική περί υπάρξεως καλής διαγωγής κρίση δεν αναιρείται από την ύπαρξη πειθαρχικών παραπτώματων που είναι ήσσονος ηθικής βαρύτητας και ενδεχομένως έχουν ήδη παραγραφεί. Για την αξιολόγηση της διαγωγής του καταδίκου πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η εν γένει συμπεριφορά του, όπως εκδηλώθηκε κατά τη διάρκεια της κρατήσεώς του, για δε την αξιολόγηση της επικινδυνότητας αυτού προς τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και ο χαρακτήρας του, όπως διαγιγνώσκεται με βάση την όλη διαγωγή του κατά τη διάρκεια της εκτίσεως της ποινής του (σε Συμβούλιο ΑΠ Ολ 4/1997 ΠοινΧρ ΜΖ',1476, Γ. Σταθέα, Αρεοπ., ΠοινΧρ ΜΖ-, 1563, ΕφΠατρ 141/1999 ΠοινΧρ ΜΘ',762). Ανεπίτρεπτη, δε, τυγχάνει, υπό τις ισχύουσες διατάξεις, η αναφορά σε στοιχεία μη συνδεδόμενα με τη συμπεριφορά αυτή, όπως το είδος και η βαρύτητα του εγκλήματος, το είδος και το μέγεθος της ποινής που του επιβλήθηκε, το υπόλοιπο της ποινής, την προηγούμενη ζωή του καταδίκου και τις εν γένει, ατομικές και κοινωνικές περιστάσεις αυτού, στοιχεία τα οποία και έχουν ληφθεί υπόψη κατά την επιβολή και την επιμέτρηση της ποινής κατ'άρθ.79 ΠΚ.

Η ερμηνεία αυτή συνάδει, αφενός προς το νομικό χαρακτήρα και το σκοπό του θεσμού της υφ'όρον απόλυσεως, ως σωφρονιστικού μέτρου, που αποσκοπεί στην αποφυγή της υποτροπής διά της ηθικής βελτιώσεως του καταδίκου και στην κοινωνική αποκατάσταση αυτού, και αφετέρου προς την υπεροχή της ειδικής προλήψεως ως σκοπού της ποινής, στο στάδιο αυτό, στην οποία απέβλεψε ο νομοθέτης (ΑΠ Ολ 4/1997 ΠοινΧρ ΜΖ- 1476, ΓνωμΕισΑΠ 1392/1995 και 1493/1995 ΕΛΔ 36,1672 και 1674, ΣυμβΕφΠατρ 416 και 239/1995, ΣυμβΕφΠειρ 78/1994 ΠοινΧρ ΜΔ',661, Λ. Μαργαρίτη, Απόλυση ενηλίκων υπό όρο ΕΛΔ 36,506 επ., Εισηγητική έκθεση του Ν 2172/1993).

ΘΕΣΦΡΟΝΙΣΤΙΚΗ
ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ

Ειδικότερα, σκοπός του νομοθέτη με το σωφρονιστικό μέτρο της υπό όρο απόλυσης, το οποίο δεν συνιστά απαλλαγή από την ποινή, ούτε μέτρο χαριστικό, αλλά ειδικό τρόπο έκτισης της ποινής εκτός των φυλακών σε κατάσταση περιορισμένης ελευθερίας (ΑΠ 398/1984 και 2358/1983 ΠοινΧρ ΛΔ'938 και 291 αντίστοιχα), δηλαδή στάδιο δοκιμαστικό και προπαρασκευαστικό για την οριστική ελευθερία, είναι να ανταμείψει την καλή διαγωγή του καταδίκου, να παροτρύνει αυτόν σε ανάκτηση της κοινωνικής του θέσης, με τη βαθμιαία ηθική ανύψωση και βελτίωσή του και να επαυξήσει και ενισχύσει την μεταξύ των καταδίκων εν γένει τάση προς πειθαρχία. Περαιτέρω, κατ' ορθή ερμηνεία της έννοιας της καλής διαγωγής του κρατουμένου, σαν τέτοια δεν ορίζεται μόνο η εξωτερικά καλή διαγωγή (λ.χ. έλλειψη πειθαρχικών παραπτωμάτων), αλλά νοείται η αληθής και πραγματική θετική συμπεριφορά, που πηγάζει από την ενδόμυχη αποδοχή των κανόνων της προσήκουσας εκδηλωτικής συμπεριφοράς, η οποία συνιστά το θεμέλιο της καλής διαγωγής, αποτελεί το ουσιώδες στοιχείο της προσωπικότητας και αποδεικνύει την ηθική βελτίωση του καταδίκου, αφού ακόμα και η προσαρμογή του κρατουμένου στο καθημερινό πρόγραμμα της φυλακής μπορεί υπό προϋποθέσεις να είναι προσποιητή (ΑΠ 983/2019, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΣυμβΕφΠατρών 247/1996, ΠΧρ ΜΣΤ'1135, ΣυμβΠλημΒόλου 76/2018, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΣυμβΕφΘράκης 2/2001, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΣυμβΠλημΠειρ 1568/2003, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΠοινΧρ ΜΖ',1563, ΣυμβΕφΘράκης 2/2001 ΠοινΔικ2002,519, Γαρδίκια, Εγκληματολογία, τόμος Γ', Σωφρονιστική, 1965, σελ. 432, Γ. Σταθέα, Προϋποθέσεις της υφ' όρον απολύσεως του εκτίοντος ποινή καταδίκου). Πρέπει, δε, να επισημανθεί ότι ναι μεν απαγορεύεται η αναδρομή στη βαρύτητα και το είδος του αδικήματος και σε όλα τα στοιχεία που ανάγονται στον προ της καταδίκης χρόνο, όπως ήδη προεκτέθηκε, για την αξιολόγηση της διαγωγής του καταδίκου, όμως με δεδομένο ότι αναζητείται ως στοιχείο της καλής διαγωγής του η ηθική βελτίωση αυτού, δεν είναι δυνατόν να μη ληφθούν υπόψη στοιχεία αποκαλυπτικά πτυχών της προσωπικότητας του κρινόμενου καταδίκου, που εκδηλώθηκαν μεν κατά το παρελθόν και οδήγησαν σε διάπραξη εγκλήματος, αλλά συνεχίζουν να συνάπτονται με την προσωπικότητά του και κατά τον χρόνο εκτίσεως της ποινής, προκειμένου μόνον να διαπιστωθεί αν αυτός, στα πλαίσια της ηθικής βελτιώσεώς του, που είναι το ζητούμενο, έκανε προσπάθεια να τα εξαλείψει (βλ. Γρ. Πεπονή, ό.π., ΣυμβΠλημΠειρ 326/2004, ΠοινΔνη 2004, 413).

Με βάση τα ανωτέρω, συνάγεται ότι δεν αρκεί να είναι κατ' επίφαση καλή η διαγωγή του κατάδικου κατά το χρονικό διάστημα έκτισης της ποινής του, αλλά να μπορεί να συναχθεί βάσιμα, ενόψει και της διάγνωσης του χαρακτήρα του, ότι απολυόμενος δεν θα τελέσει και πάλι αξιόποινες πράξεις (Συμβεφθεσσαλονίκης 257/2020 αδημ), ενώ για την αξιολόγηση της επικινδυνότητας αυτού προς τέλεση νέων αξιοποιώνων πράξεων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και ο χαρακτήρας του, όπως διαγιγνώσκεται με βάση την όλη διαγωγή του κατά τη διάρκεια εκτίσεως της ποινής του, ιδίως για την αξιολόγηση της επικινδυνότητας αυτού προς τέλεση νέων αξιοποιώνων πράξεων (ΑΠ 983/2019 ΝΟΜΟΣ). Και αυτό, διότι η πειθήνια προσαρμογή του κρατουμένου στο καθημερινό πρόγραμμα της φυλακής δεν μπορεί να αποτελέσει αλάνθαστη ένδειξη για την ανυπαρξία μελλοντικής υποτροπής του, καθώς αυτή (η προσαρμογή) μπορεί να είναι προσποιητή, χωρίς βούληση μεταβολής του χαρακτήρα, εφόσον κύριος σκοπός είναι η απόλαυση των παρεχόμενων προνομίων (όπως και η υφ' όρον απόλυση) ως αντάλλαγμα της φερομένης καλής διαγωγής, η οποία όμως είναι σκοπούμενη, διαμορφώνεται υπό την απειλή πειθαρχικών κυρώσεων και δεν ενέχει το στοιχείο της πρωτοβουλίας και της εκούσιας αποδοχής.

Άλλωστε, με δεδομένο ότι η υφ' όρον απόλυση, ως θεσμός, αποβλέπει στην εξυπηρέτηση των αναγκών της ειδικής πρόληψης, ενώ συνιστά σοβαρό βελτιωτικό μέσο του καταδίκου και συμβάλλει ουσιαστικά στην άσκηση αντεγκληματικής πολιτικής και, ενόψει του ότι στο Νόμο δεν προσδιορίζεται η έννοια της καλής διαγωγής, το αρμόδιο Συμβούλιο επιβάλλεται να ελέγχει οποιαδήποτε μορφή διαγωγής, η οποία προκύπτει από τη συνολική προσωπικότητα και να μην αρκείται για τον σχηματισμό της κρίσης του στην απλή έκφραση της τυπικής φράσεως περί «καλής διαγωγής», όπως διαπιστώνεται από το Διευθυντή της Φυλακής ή τον εκάστοτε Κοινωνικό Λειτουργό, ή αποτυπώνεται στο Βιβλίο Ηθικού Ελέγχου του κρατουμένου. Επομένως, οι προαναφερθείσες ενδείξεις για την ύπαρξη «εξωτερικά» καλής διαγωγής, δεν είναι αποκλειστικές και δεσμευτικές για το Συμβούλιο, γιατί άλλως η δικαστική κρίση αυτού θα ήταν ελλιπής και θα στερούνταν της κατά νόμο αιτιολογίας κατ' άρθρο 93 § 3 του Συντάγματος. Επιπλέον δε, σε μία τέτοια περίπτωση, το Συμβούλιο θα αποτελούσε ένα απλό ενδιάμεσο όργανο, χωρίς

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

εξουσία, γεγονός ανεπίτρεπτο, αφού ο Νόμος αναγνωρίζει την αποκλειστική αρμοδιότητα της χορήγησης ή μη του ευεργετήματος της υπ' όρον απόλυσης στο Συμβούλιο, χωρίς δέσμευση από διοικητικό όργανο (ΣυμβΕφθράκης 2/2001, ΣυμβΠλημΒόλου 76/2018, ΣυμβΠλημΠειρ 945/2013, ΣυμβΠλημΠειρ 326/2004, δημοσιευμένα στην ΤΝΠ "ΝΟΜΟΣ).

Εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του αρθ. 110 ΠΚ, ως αυτός ισχύει, οι οποίες τυγχάνουν εφαρμοστέες ως περιέχουσες διατάξεις δικονομικού δικαίου, ορίζονται τα εξής: «1. Για τη χορήγηση της απόλυσης υπό όρο αποφασίζει το συμβούλιο των πλημμελειοδικών του τόπου της έκτισης της ποινής. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν από την συνεδρίαση, κατά την οποία μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο που διορίζει με απλό έγγραφο θεωρημένο από τον διευθυντή της φυλακής ή τις αρμόδιες αρχές 2. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται με αίτηση της διεύθυνσης του καταστήματος στο οποίο κρατείται ο κατάδικος. Η αίτηση υποβάλλεται δύο μήνες πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου, που προβλέπει το άρθρο 105B. Αν η διεύθυνση του καταστήματος κρίνει ότι συντρέχουν προϋποθέσεις για τη μη χορήγηση της απόλυσης υπό όρο, υποβάλλει σχετική αναφορά μαζί με έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας του καταστήματος στον εισαγγελέα των πλημμελειοδικών, ο οποίος την εισάγει στο συμβούλιο».

Στην προκειμένη περίπτωση σε βάρος του αιτούντος εκδόθηκε η υπ' αριθ.2425,2473,2506,2644/22-10-2020 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, με την οποία καταδικάστηκε σε ποινή κάθειρξης δεκατριών (13) ετών για την πράξη της εγκληματικής οργάνωσης (αρθ.187 παρ.1,3 ΠΚ) και σε ποινή φυλάκισης ενός (1) έτους και χρηματική ποινή 1.000 ευρώ για την πράξη της παράνομης οπλοκατοχής (αρθ.7 Ν.2168/1993), που τελέσθηκαν, η μεν πρώτη, από το έτος 2008 και εντεύθεν και η δεύτερη, στις 28-09-2013. Κατόπιν, δυνάμει της υπ'αρ.1408/26-07-2022 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών, έπαυσε οριστικά η ποινική δίωξη, λόγω παραγραφής, για την πλημμεληματική πράξη της παράνομης οπλοκατοχής και συνεπώς, η εκτιώμενη από αυτόν ποινή είναι αυτή της καθειρήξεως δεκατριών

(13) ετών, ήτοι αυτή που προκύπτει από την αφαίρεση από τις καθορισθείσες πρωτοδίκως συνολικές ποινές των τμημάτων επαύξησης της ποινής βάσης (κάθειρξη 13 ετών), που αντιστοιχούν στις συντρέξασες ποινές φυλάκισης, οι οποίες είχαν επιβληθεί για τα ήδη παραγεγραμμένα πλημμελήματα (ιδ. αρ.πρωτ.10012-10019/12-08-2022 Παραγγελία Εισαγγελέως Εφετών Αθηνών). Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τον από 08-02-2024 Πίνακα Υπολογισμού Ποινής, η έκτιση της ποινής του αιτούντος καταδίκου εκκίνησε στις 22-10-2020, ενώ αυτός κρατήθηκε προσωρινά από 28-09-2013 έως 20-03-2015, ήτοι για διάστημα ενός (1) έτους, πέντε (5) μηνών και είκοσι δύο (22) ημερών. Συνακόλουθα, η πραγματική έκτιση της ποινής του λήγει στις 30-04-2032 και αυτός συμπλήρωσε την πραγματική έκτιση του 1/3 αυτής στις 30-08-2023, έχοντας εκτίσει πραγματικά, μέχρι το χρόνο σύνταξης του ανωτέρω Πίνακα, ποινή τεσσάρων (4) ετών, εννέα (9) μηνών και οκτώ (8) ημερών. Επιπλέον, υπέρ του αιτούντος έχει υπολογισθεί ευεργετικά πλασματικός χρόνος έκτισης ποινής ίσος με τρία (3) έτη και είκοσι πέντε (25) ημέρες (1.120 ημέρες), διότι τυγχάνει

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΑ

κρατούμενος που νοσηλεύθηκε σε θεραπευτικό κατάστημα ή νοσοκομείο για διάστημα μεγαλύτερο των 4 μηνών, αλλά και κατάδικος με ηλικία ανώτερη των 65 ετών. Συνεπώς, ο αιτών έχει συμπληρώσει την έκτιση, με οποιονδήποτε τρόπο, των 3/5 της ποινής του, στις 23-01-2024. Ειδικότερα, ως προς τον ευεργετικό υπολογισμό των εκτιόμενων ημερών ποινής, αναγνωρίσθηκε πλασματικός χρόνος έκτισης ποινής στον αιτούντα, για το διάστημα από 08-03-2022 ως και 10-12-2022 ως κρατούμενο νοσηλευόμενο για τουλάχιστον τέσσερις (4) μήνες σε θεραπευτικό κατάστημα και νοσοκομείο, (αρθ. 105 § 7 περ.δ' πΠΚ) και από 11-12-2022 και εντεύθεν ως κρατούμενο έχοντα συμπληρώσει το εξηκοστό πέμπτο (65ο) έτος της ηλικίας του (αρθ. 105 § 2 εδ.δ' πΠΚ). Πιο συγκεκριμένα, προέκυψε ότι ο αιτών, ο οποίος γεννήθηκε στις 11-12-1957, νοσηλεύτηκε : α) από 08-03-2022 ως 10-03-2022 στο Πνευμονολογικό Τμήμα του Γενικού Νοσοκομείου Λάρισας (ιδ.αρ.πρωτ. 21037/20-05-2022 πιστοποιητικό νοσηλείας), β) από 10-03-2022 έως 18-05-2022 στη ΜΕΘ Γ.Ν. Λάρισας και γ) από 19-05-2022 ως 25-05-2022 στο Πνευμονολογικό Τμήμα του ανωτέρω Νοσοκομείου. Σύμφωνα δε με το υπ'αρ. 380/26-05-2022 πρακτικό του Συμβουλίου του Καταστήματος Κράτησης Λάρισας, αποφασίστηκε η μεταγωγή του, με ασθενοφόρο του ΕΚΑΒ, από το Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο

Λάρισας, στο Ειδικό Κέντρο Υγείας Κρατουμένων Κορυδαλλού, προκειμένου στη συνέχεια να νοσηλευτεί σε Κέντρο Αποκατάστασης για λόγους υγείας. Η ανωτέρω μεταγωγή εκτελέστηκε στις 06-06-2022 σύμφωνα με το υπ'αρ.πρωτ. 16199/06-06-2022 έγγραφο του Καταστήματος Κράτησης Λάρισας. Τέλος, σύμφωνα με την υπ'αρ.πρωτ. 6625/27-7-2023 βεβαίωση του Γενικού Νοσοκομείου Αττικής ΚΑΤ-ΕΚΑ, ο αιτών νοσηλεύεται εκεί από 06-06-2022 και εντεύθεν ως την ημερομηνία έκδοσης αυτής [: 27-7-2023]. Κατόπιν των ανωτέρω υπολογισμών, προκύπτει ότι το εναπομένον υπόλοιπο ποινής του αιτούντος προς έκτιση, κατά το χρόνο σύνταξης του ως άνω Πίνακα Υπολογισμού Ποινής (08-02-2024) ανέρχεται σε πέντε (5) έτη, ένα (1) μήνα και είκοσι επτά (27) ημέρες.

Ως εκ τούτου, στην προκειμένη περίπτωση, συντρέχουν οι τυπικές προϋποθέσεις για την υφ'όρον απόλυση του εν λόγω κρατουμένου και θα πρέπει να διερευνηθούν και οι ουσιαστικές.

Καταρχάς, ως προς την εκτίμηση των ουσιαστικών προϋποθέσεων, από τα υποβαλλόμενα δικαιολογητικά έγγραφα από τον Διευθυντή του Καταστήματος Κράτησης Δομοκού και ειδικότερα από το από 31-01-2024 απόσπασμα του Βιβλίου Ηθικού Ελέγχου του κρατουμένου προκύπτει ότι ο τελευταίος κατά τη διάρκεια της κράτησής του δεν τιμωρήθηκε πειθαρχικά. Ταυτόχρονα ο αιτών προσκόμισε έγγραφα σχετικά με την οικογενειακή του κατάσταση (έγγαμος με ένα ενήλικο τέκνο) και την ύπαρξη μόνιμης διαμονής σε ιδιόκτητη κατοικία στην Πεύκη Αττικής, ενώ έχει τη δυνατότητα άμεσης απασχόλησης μετά την αποφυλάκισή του στον τομέα της συγγραφής και έκδοσης βιβλίων. Παρά ταύτα, διαπιστώνεται, ότι η επικαλούμενη από τον αιτούντα και προκύπτουσα από το Βιβλίο Ηθικού Ελέγχου, καλή διαγωγή του αιτούντος, προκύπτει μόνον αρνητικά, δηλαδή μόνον δια της απουσίας πειθαρχικού παραπτώματος, χωρίς να προκύπτει έτερο στοιχείο που να καταδεικνύει ότι ο κρατούμενος επέδειξε πραγματικά θετική συμπεριφορά και όχι μόνο κατ' επίφαση καλή. Επ'αυτού, μάλιστα, παρατηρείται, ότι η συμπεριφορά του αιτούντος και ο χαρακτήρας αυτού, δεν τέθηκαν υπό τη βάση των περιοριστικών της ελευθερίας συνθηκών, που επάγεται η κράτηση σε σωφρονιστικό κατάστημα επι μακρό χρονικό διάστημα.

Ειδικότερα, προκύπτει, ότι η έκτιση της ποινής του αιτούντος εκκίνησε στις 22-10-2020 και αυτός εισήλθε στο Κ.Κ.Δομοκού στις 23-10-2020. Παρέμεινε κρατούμενος σε αυτό έως 08-03-2022, όταν εισήχθη για νοσηλεία στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας, όπου νοσηλεύτηκε, κατά την οξεία φάση της ασθένειάς του, έως τις 06-06-2022. Έκτοτε μεταφέρθηκε στο Κέντρο Αποκατάστασης του Γ.Ν Αττικής, όπου παραμένει έως σήμερα. Εκ των ανωτέρω, συνάγεται ότι ο αιτών, παρέμεινε κρατούμενος στο Κ.Κ.Δομοκού για χρονικό διάστημα 17 μηνών, ενώ νοσηλεύθηκε και παραμένει για ιατρική αποκατάσταση σε νοσοκομειακά ιδρύματα καθ'όλο το χρονικό διάστημα των τελευταίων 24 μηνών. Κατά την προαναφερόμενη όμως, διετή παραμονή του σε νοσηλευτικά ιδρύματα, είναι πρόδηλο, ότι ο αιτών δεν δοκιμάστηκε στις δυσχερείς συνθήκες του εγκλεισμού, οι οποίες αποτελούν, υπό μία έννοια, τη λυδία λίθο της εξακρίβωσης της ηθικής μεταστροφής εκάστου κρατουμένου. Ο αιτών δηλαδή, κατά τα τελευταία έτη της κράτησής του, δεν υπέβληθη στον καταναγκασμό του φυσικού περιορισμού εντός κελιού ολίγων τετραγωνικών μέτρων, ούτε υπέστη την βασανιστική αποκοπή και στέρηση των κοινωνικών και οικογενειακών σχέσεων εντός σωφρονιστικού καταστήματος. Αντίθετα, κατά την νοσηλεία και μετέπειτα θεραπευτική αποκατάστασή του, αυτός έλαβε την αρμόζουσα ιατρική φροντίδα και απόλαυσε μία ιδιαίτερα διευρυμένη επικοινωνία και επαφή με τον οικογενειακό και κοινωνικό του περίγυρο. Προέκυψε λοιπόν ότι ο αιτών, ευρισκόμενος υπό τις ανωτέρω συνθήκες, διατήρησε μία μέση συμπεριφορά, την αναμενομένη συμπεριφορά ενός ατόμου που λαμβάνει ιατρική φροντίδα, με αποτέλεσμα να μην έχει ελεγχθεί η συμπεριφορά του κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να αποδειχθεί η ηθική μεταστροφή του αιτούντος, στο πεδίο της καθημερινής αναμέτρησης του με την διαβίωση σε καθεστώς καθολικού περιορισμού της ελευθερίας κίνησης, της ελευθερίας επικοινωνίας και της ελευθερίας αυτόνομης και ανεξάρτητης διαβίωσης, και στο πλαίσιο της υποχρεωτικής συμβίωσης με μεγάλο αριθμό ξένων και ετερόκλητων συγκρατουμένων και σωφρονιστικών υπαλλήλων. Δεν αναμετρήθηκε λοιπόν ο αιτών, με την αναγκαστική διαβίωση υπό το κράτος των αυστηρών κανόνων ενός σωφρονιστικού καταστήματος, με αποτέλεσμα να μη κρίνεται αρκετό για την απόδειξη της καλής διαγωγής του, το γεγονός της αποχής του αιτούντα από την τέλεση πειθαρχικών παραπτωμάτων, κατά τους πρώτους μήνες της κράτησής της εντός του Κ.Κ.Δομοκού και κατά τα

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

τελευταία δύο έτη παραμονής του εντός νοσηλευτικών ιδρυμάτων. Μάλιστα, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι, κατά το χρονικό διάστημα των τελευταίων δύο ετών, έχουν ήδη προκύψει αντικειμενικές ενδείξεις για το αντίθετο, δηλαδή για την απουσία θετικής μεταβολής του χαρακτήρα του αιτούντος.

Πιο συγκεκριμένα, αυτός φαίνεται να μην αποδέχεται την δικαστική απόφαση που του επέβαλε την εκτιόμενη ποινή, διακηρύττοντας ότι η φυλάκισή του υπήρξε άδικη και ότι είναι αποτέλεσμα πολιτικής σκευωρίας σε βάρος του, την οποία προφανώς υλοποίησαν οι δικαστές που χειρίστηκαν την υπόθεσή του. Επίσης, στο ανωτέρω διάστημα επιδεικνύει επιμονή στην διεκδίκηση ηγετικής επιρροής στους ομοϊδεάτες του, ακολούθους της οργάνωσης Χρυσής Αυγής, στο πλαίσιο της οποίας λειτουργούσε η εγκληματική οργάνωση, για την διεύθυνση της οποίας καταδικάστηκε ο αιτών, ενώ ταυτόχρονα εξακολουθεί να επιφυλάσσει για τον εαυτό του τον ρόλο του φυσικού ηγέτη του εθνικιστικού χώρου στην Ελλάδα, επιμένοντας στην έκφραση ιδεών με ρατσιστικό περιεχόμενο, συναφείς με τη δράση της εγκληματικής οργάνωσης για την οποία καταδικάστηκε. Την ανωτέρω δράση, επιτελεί ο αιτών με συχνότατες, ακόμη και δις εντός της ίδιας εβδομάδας, αναρτήσεις άρθρων και παρεμβάσεων στον ιστότοπο «xrisiavgi.com», από το περιεχόμενο των οποίων συνάγονται άμεσα τα ανωτέρω συμπεράσματα.

Ακολούθως παρατίθενται αυτολεξεί και κατά το ενδιαφέρον τμήμα τους, αποσπάσματα από πρόσφατα αναρτημένα άρθρα του αιτούντος στον ανωτέρω ιστότοπο, που αποδεικνύουν τα προαναφερθέντα συμπεράσματα :

1) Τίτλος άρθρου «*Ν. Γ. Μιχαλολιάκος: Εθνική ΑΠΑΙΤΗΣΗ το "ΟΜΑΙΜΟΝ" του Ηροδότου*», δημοσίευση 07-03-2024, ηλεκτρονική διεύθυνση : <https://xrisiavgi.com/2024/03/07/12/161868/>

«(...)Δεν υπήρξε λοιπόν "αντιρατσιστής" ο Ισοκράτης, ούτε είπε ποτέ αυτά τα οποία ισχυρίζονται και με τα οποία νομοθετούν οι εθνομηδενιστές αυτής της χώρας μαρξιστές και φιλελεύθεροι με τη σύμφωνη γνώμη του συνόλου του πολιτικού κόσμου, πλην ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ! Ενός πολιτικού κόσμου εθνικά επικίνδυνου, ο οποίος ανοίγει την Κερκόπορτα για τη νέα Άλωση του Ελληνισμού. **Θέλουν μια Ελλάδα χωρίς Έλληνες και δεν το κρύβουν.»**

2) Τίτλος άρθρου «Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ – ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ: Η ... “δικαίωση” των “εθνοκοφρόνων” της ΝΔ: Μετά τις “Πρέσπες” του Αιγαίου ο γάμος ομοφυλοφίλων!», δημοσίευση 18-02-2024, ηλεκτρονική διεύθυνση <https://xrisiavgi.com/2024/02/18/22/161474/>

«(...)Όλοι μαζί, δεξιοί του διεφθαρμένου κομματικού κράτους και αριστεροί εθνομηδενιστές με δεξιές τσέπες και μαζί τους και κάποιοι καταγκιόζηδες, που παριστάνουν τους “ακροδεξιούς”, όλοι μαζί αγωνίστηκαν για να θέσουν την ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ εκτός πολιτικού παιχνιδιού. Φυσικό είναι λοιπόν να μην αναφέρονται στην ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ γιατί είναι ΣΥΝΕΝΟΧΟΙ σε αυτό το μεγάλο πολιτικό έγκλημα.....παράνομες και αντισυνταγματικές διαδικασίες που εφαρμόστηκαν με συνένοχο όλο το πολιτικό και δικαστικό σύστημα εναντίον της ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ.»

3) Τίτλος άρθρου «Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: “Ένας “Μαύρος Κύκνος” ήταν και είναι η Χρυσή Αυγή”», δημοσίευση στις 15-02-2024, ηλεκτρονική διεύθυνση <https://xrisiavgi.com/2024/02/15/19/161386/>

«22 Οκτωβρίου 2020, οι χειροπέδες και το σύνθημα “η δημοκρατία νίκησε” να κυριαρχεί σε όλα τα ΜΜΕ του καθεστώτος. Η συνέχεια είναι το “η δημοκρατία εκδικείται” γιατί αυτό στην πραγματικότητα γίνεται... Εμπάθεια και μίσος ενάντια στους ΜΟΝΟΥΣ πολιτικούς αντιπάλους του Συστήματος. Επέλεξα να μη σιωπήσω και μάχομαι με την γραφίδα μου.»

4) Τίτλος άρθρου «Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ ΣΤΗΝ “ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ”: Η “ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΘΟΤΗΤΑ” ΒΛΑΠΤΕΙ ΣΟΒΑΡΑ ΤΟ ΕΘΝΟΣ! ΟΣΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ!», δημοσίευση στις 13-02-2024, ηλεκτρονική διεύθυνση <https://xrisiavgi.com/2024/02/13/21/161355/>

«(...)Τι να πει κανείς άραγε για τον παρακάτω στίχο του Εθνικού μας ποιητή Κωστή Παλαμά από τον Δωδεκάλογο του Γύφτου ο οποίος λέει: “Και χορό τριγύρω σου θα στήσουν, με βιολιά και με ζουρνάδες... γύφτοι, εβραίοι, αράπηδες, πασάδες, και τα γόνατά τους θα λυγίσουν οι τρανοί σου, και θα γίνουν, των ραγιάδων οι ραγιάδες ...”

ΘΕΩΡΗΣΗ ΚΕ
0 ΕΙΣΗΓΗΤΗ

Γιατί αλήθεια να χαρούν "γύφτοι, εβραίοι, αράπηδες, πασάδες" για την καταστροφή του έθνους μας, την οποία προφητεύει στο μεγάλο αυτό ποίημα του ο Κωστής Παλαμάς; Μήπως γιατί είναι εχθροί μας; Και πως κρίνεται μια τέτοια άποψη στην εποχή μας την αντιρατσιστική της "πολιτικής ορθότητας";Όσο για το "πας μη Έλλην βάρβαρος" όποιος θα το λέει θα πηγαίνει φυλακή.

ΕΙΝΑΙ ΞΕΚΑΘΑΡΟ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΕΝΕΙ ΠΛΕΟΝ ΚΑΜΙΑ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ: Η "ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΡΘΟΤΗΤΑ" ΒΛΑΠΤΕΙ ΣΟΒΑΡΑ ΤΟ ΕΘΝΟΣ! ΟΣΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ!»

5) Τίτλος άρθρου «**Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ** στην Κυριακάτικη **ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ: Δεν έλυσε η ζωή το φαινόμενο "Χρυσή Αυγή", αλλά μία πολιτική σκευωρία**», δημοσίευση στις 11-12-2023, ηλεκτρονική διεύθυνση <https://xrisiavgi.com/2023/12/11/21/160350/>

*«Η ακρίβεια καλπάζει, η ανηθικότητα αποτελεί "τίτλο τιμής" για την ... "πολιτικά ορθή" Ελλάδα(Ελλάδα ή ψευτορωμαίικο; ...), τα εθνικά θέματα από το κακό στο χειρότερο, αλλά δεν υπάρχει πρόβλημα έχουμε δημοκρατία, δημοκρατία με αποχή στις εκλογές σχεδόν 60% και **πολιτικούς κρατούμενους στον 21ο Αιώνα, εμάς τους βουλευτές της Χρυσής Αυγής, "κύριοι εθνικόφρονες"** της πεντάρας Νεοδημοκράτες και Δελαπατριδίδηδες, που κάνετε ότι δεν ξέρετε τίποτε, γιατί πάντοτε ήσασταν δειλοί και ραγιάδες.»*

6) Τίτλος άρθρου «**Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ: ΟΧΙ στην νέα Τουρκοκρατία 12 μίλια τέλος!** Θριαμβολογούν για μία μεγάλη εθνική ήττα», δημοσίευση στις 18-12-2023, ηλεκτρονική διεύθυνση <https://xrisiavgi.com/2023/12/18/16/160425/>

*«(...)Ωστε έτσι λοιπόν, στις δολοφονίες που κάνουν οπαδοί ή στελέχη κομμάτων (βλέπε περίπτωση Τεμπονέρα) ή ποδοσφαιρικών ομάδων (πολλές οι περιπτώσεις εδώ) δεν υπάρχει συλλογική ευθύνη, δεν υπάρχει "χρώμα"! "Χρώμα" υπήρχε μόνο για την **ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ** για την δολοφονία ενός ατόμου από έναν οπαδό της Χρυσής Αυγής, που προηγουμένως ήταν οπαδός της Πολιτικής Άνοιξης και του ΚΚΕ με αποτέλεσμα να καταδικαστούν όλοι οι βουλευτές του κόμματος!(...) **ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΟΤΙ Η ΔΙΩΞΗ ΜΑΣ ΗΤΑΝ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΟΤΙ ΣΤΟ ΨΕΥΤΟΡΩΜΑΙΙΚΟ ΤΟΥ 2023 ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ!**»*

7) Τίτλος άρθρου «**Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ: 3 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ**», δημοσίευση στις 23-10-2023, ηλεκτρονική διεύθυνση <https://xrisiavgi.com/2023/10/23/21/159550/>

«(...)Τρία χρόνια στην φυλακή συμπληρώνω στις 21 Οκτωβρίου του 2023. Προσθέτοντας και τους 18 μήνες της προφυλακίσεως ΠΑΕ και βαδίζουμε για τα πέντε χρόνια. Όλα αυτά χωρίς καμία απόδειξη, χωρίς το ελάχιστο στοιχείο ενοχής μου για την οποιαδήποτε παράνομη πράξη. Μόνο ένας εμπαθής δεν αντιλαμβάνεται ότι η δίωξή μου είναι **ΠΟΛΙΤΙΚΗ!** Το Σύστημα δεν άντεχε την Χρυσή Αυγή και ακόμη περισσότερο δεν άντεχε μία Χρυσή Αυγή υπό την ηγεσία μου, αφού χρόνια πολλά από την δεκαετία του 1970 γνωρίζουν ότι υπήρξα πολιτικά και Ιδεολογικά **ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟΣ**. Είχαν πλήρη επίγνωση ότι μ' εμένα στην ηγεσία της Χρυσής Αυγής ήταν αδύνατον να μετατρέψουν το Εθνικιστικό Κίνημα σε μία μαριονέτα του Συστήματος, όπως έχουν κάνει στις περισσότερες Ευρωπαϊκές Χώρες, παγιδεύοντας πατριώτες και εθνικιστές κάτω από συμβιβασμένες και δειλές ηγεσίες.

Μέσα στα ερείπια τα εθνικά και ηθικά, που δημιουργεί ο μεγάλος Ιούδας στην χώρα των θεών, των φιλοσόφων και των ηρώων, **μέσα από τα ερείπια και το σκοτάδι, μοιραίο είναι να ανατείλει και πάλι μία Χρυσή Αυγή.**

8) Τίτλος άρθρου «**Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Πρώτη φορά στην ζωή μου ψήφισα το 1994 σε ηλικία 37 ετών γιατί υπήρχε ένα ψηφοδέλτιο, που έγραφε επάνω του ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ**», δημοσίευση στις 05-05-2023 ηλεκτρονική διεύθυνση <https://xrisiavgi.com/2023/05/05/11/157206/>

«(...)Μία προσωπική εξομολόγηση. Πρώτη φορά στην ζωή μου ψήφισα σε ηλικία 37 ετών γιατί υπήρχε ένα ψηφοδέλτιο, που έγραφε επάνω του ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ. Τελευταία φορά τον Ιούλιο του 2019 γιατί υπήρχε και πάλι ψηφοδέλτιο που έγραφε ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ και **θα ξαναψηφίσω όταν θα υπάρχει και πάλι η ελευθερία να υπάρχει ψηφοδέλτιο το οποίο θα γράφει ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, σε καμία άλλη περίπτωση! Εναντίον ΟΛΩΝ και τώρα και πάντοτε**»

9) Τίτλος άρθρου «**Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ - ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ: Ο Κωστής Παλαμάς και η αριστερά - ΠΟΛΙΤΙΚΗ Η ΔΙΩΣΗ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ**»,

δημοσίευση στις 05-08-2023 ηλεκτρονική διεύθυνση
<https://xrisiavgi.com/2023/08/05/21/158494/>

«(...)Μετά ταύτα επιμένετε ότι η δίωξη της Χρυσής Αυγής και η καταδίκη της δεν είναι μία πράξη πολιτική; Έχετε δει πολλές φορές σύσσωμο τον πολιτικό κόσμο να καταγγέλλει “εγκληματικές οργανώσεις”; Δεν έχουν αντιληφθεί ότι η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ είναι Ιδέα και οι Ιδέες δεν ηττώνται με διώξεις, το αντίθετο συμβαίνει.»

10) Τίτλος άρθρου **«Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Μια επιστολή σε έναν πρώην χρυσαυγίτη»**, δημοσίευση στις 22-07-2023, ηλεκτρονική διεύθυνση, <https://xrisiavgi.com/2023/07/22/11/158253/>

«(...)Ξέχασες το “Έλληνας γεννιέσαι δεν γίνεσαι”, που φώναζες κάτω από το άγαλμα του Μεγάλου Αλεξάνδρου στην Θεσσαλονίκη και του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη στην Αθήνα; Επιτέλους, πρέπει να καταλάβεις ότι δεν είσαι και ίσως δεν ήσουν ποτέ Χρυσαυγίτης και καλή τύχη. Εμείς που παραμένουμε Χρυσαυγίτες σε χαιρετούμε και δεν χαρήκαμε για την γνωριμία.»

11) Τίτλος άρθρου **«Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ: Μία απάντηση για τις εκλογές από έναν φυλακισμένο Χρυσαυγίτη»**, δημοσίευση στις 11-06-2023, ηλεκτρονική διεύθυνση <https://xrisiavgi.com/2023/06/11/10/157743/>

«(...)Απαγόρευσαν στην ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ να συμμετέχει στις εκλογές, αλλά αυτό δεν σημαίνει τίποτε. Η Πίστη στις καρδιές μας παραμένει δυνατή και η Σημαία της Ιδέας θα είναι πάντοτε ψηλά.»

Ως εκ τούτου, δυνάμει πάντων των ανωτέρω, η διάγνωση της καλής διαγωγής του αιτούντος δεν μπορεί, κατά τα εκτιθέμενα στη μείζονα σκέψη, να εξαντληθεί στην εξωτερικά καλή συμπεριφορά του, συνιστάμενη, όπως εκτέθηκε, στην έλλειψη πειθαρχικών παραπτωμάτων κατά τη διάρκεια της έκτισης της ποινής του έως σήμερα, αφού απουσιάζει η επίδειξη αληθούς και πραγματικά θετικής συμπεριφοράς, η διάγνωση της οποίας να στηρίζεται σε πτυχές αυτής, που να είναι αντιληπτές με τις εξωτερικές αισθήσεις. Αντίθετα μάλιστα, προέκυψαν απτές ενδείξεις διατήρησης της ίδιας συμπεριφοράς που υπήρξε καταλυτική για την εμπλοκή του στις αξιόποινες πράξεις για τις οποίες

καταδικάστηκε. Ουδόλως λοιπόν, προκύπτει η ηθική βελτίωση του εν λόγω κρατουμένου και η ειλικρινής μεταμέλεια αυτού για τα εγκλήματα τα οποία τέλεσε, την απαξία των οποίων δεν δείχνει να αντιλαμβάνεται. Ενόψει των ανωτέρω, η διαγωγή του αιτούντος κρατουμένου κρίνεται ως κατ'επίφαση καλή και επιδεικνύεται, από εκείνον, ως τέτοια, αποκλειστικά προς τον σκοπό της απόλαυσης του ευεργετήματος της υπό όρους απολύσεώς του από την έκτιση της ποινής του. Συνακόλουθα, δεν δημιουργείται βάσιμη προσδοκία ότι, σε περίπτωση αποφυλάκισής του, θα επανενταχθεί ομαλά στην κοινωνία και δεν θα τελέσει νέες αξιόποινες πράξεις. Γι' αυτό το λόγο, καθίσταται αναγκαία η συνέχιση της κράτησής του. Κατά συνέπεια, δεν συντρέχουν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για την χορήγηση της υφ' όρον απόλυσης και πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση ως ουσιαστικά αβάσιμη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΠΡΟΤΕΙΝΩ

Να απορριφθεί η υπ' αρ.1755/31-01-2024 αίτηση του καταδίκου ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ, κρατούμενου του Καταστήματος Κράτησης Δομοκού, σχετικά με την υφ' όρο απόλυσή του.

Λαμία 15-03-2024

Ο Εισαγγελέας»

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Ι. Η υφ' όρον απόλυση, ως θεσμός ουσιαστικού ποινικού δικαίου (Μ. Καϊάφα-Γκμπάντι, σε Ποινολογία, σελ. 581), διέπεται από την αρχή που θεσπίζεται στο άρθρο 2 παρ. 1 του Ποινικού Κώδικα. Πέραν τούτου, ρητά η διάταξη του άρθρου 465 του νέου Ποινικού Κώδικα, ως διάταξη που εξειδικεύει τη γενική αρχή του άρθρου 2 παρ. 1 ΠΚ, αξιώνει την εφαρμογή των ρυθμίσεων του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα και στο πεδίο της υφ' όρον απόλυσης(Ε. Συμεωνίδου-Καστανίδου Η μεταβατική διάταξη του άρθρου 465 ΠΚ. Το διαχρονικό δίκαιο στον χώρο επιμέτρησης και έκτισης των ποινών, ΠοινΔικ

2019, σελ. 937). Ως εκ τούτου, στο πεδίο της έκτισης της ποινής θα κριθούν in concreto για κάθε κατηγορούμενο οι ειδικότερες και οι πιο ευμενείς διατάξεις που θα εφαρμοστούν. Στο πλαίσιο αυτό, για κατηγορουμένους που τέλεσαν έγκλημα πριν την 1-7-2019 είναι εφαρμοστέες: α) οι διατάξεις του άρθρου 105 παρ. 6 του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα, σε περιπτώσεις καταδίκης σε ποινή κάθειρξης, καθώς υπό το παλαιότερο καθεστώς απαιτούνταν να έχει εκτιθεί πραγματικά το 1/3 της ποινής που επιβλήθηκε (και όχι τα 2/5 που προβλέπει η διάταξη του ισχύοντος άρθρου 105 Β παρ. 6 ΠΚ), β) οι διατάξεις του άρθρου 105 παρ. 6 του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα, σε περιπτώσεις καταδίκης σε ποινή ισόβιας κάθειρξης, καθώς υπό το παλαιότερο καθεστώς απαιτούνταν να έχουν εκτιθεί πραγματικά δεκαπέντε έτη (και όχι δεκαέξι έτη που προβλέπει η διάταξη του ισχύοντος άρθρου 105 Β παρ. 6 ΠΚ), γ) οι διατάξεις του άρθρου 105 παρ. 6 του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα, σε περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά και άλλες ποινές, καθώς και πολλαπλές ποινές ισόβιας κάθειρξης, καθώς υπό το παλαιότερο καθεστώς απαιτούνταν να έχουν εκτιθεί πραγματικά δεκαεννέα έτη (και όχι είκοσι ή εικοσιπέντε έτη που προβλέπει η διάταξη του ισχύοντος άρθρου 105 Β παρ. 6 ΠΚ), δ) σε περιπτώσεις κρατουμένων που έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους έχει εφαρμογή ο ευεργετικός υπολογισμός ημερών που προέβλεπε η διάταξη του άρθρου 105 παρ. 2 εδ. δ' του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα, καθώς ο ισχύων Ποινικός Κώδικας δεν περιλαμβάνει σχετική ρύθμιση, ε) οι διατάξεις του άρθρου 110 Α του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα, για την «πρώρη» υπ' όρον απόλυση ασθενών κρατουμένων, καθώς ο ισχύων Ποινικός Κώδικας δεν περιλαμβάνει σχετική ρύθμιση (Κοσμάτος, 14.3.12. Διαχρονικό δίκαιο, σε: Σ. Παύλου/Κ. Κοσμάτος, Οι κυρώσεις στον νέο Ποινικό Κώδικα, 2020, σ. 234-235). Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 105 παρ. 1 του προϊσχύοντος ΠΚ, όπως ίσχυε μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 6 παρ. 1 Ν 4322/2015, όσοι καταδικάστηκαν σε ποινή στερητική της ελευθερίας μπορούν να απολυθούν υπό τον όρο της ανάκλησης σύμφωνα με τις πιο κάτω διατάξεις και εφόσον έχουν εκτίσει: α) προκειμένου για φυλάκιση, τα δύο πέμπτα της ποινής τους, β) προκειμένου για πρόσκαιρη κάθειρξη, τα τρία πέμπτα της ποινής τους, γ) προκειμένου για ισόβια κάθειρξη,

τουλάχιστον δεκαεννέα (19) έτη. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης δεν απαιτείται να έχει καταστεί η καταδίκη αμετάκλητη. Εξάλλου σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 105παρ.4 του ΠΚ, στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές, ο κατάδικος μπορεί να απολυθεί υπό όρο, αν έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων των ποινών που προβλέπονται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου αυτού, ενώ σε κάθε περίπτωση μπορεί να απολυθεί υπό όρο, αν έχει εκτίσει εικοσιπέντε έτη (25) έτη ακόμη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό. Περαιτέρω σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 6 του ίδιου άρθρου, όπως προστέθηκε με την περ. γ` της παρ. 5 του άρθρου 1 ν. 2408/1996 και ισχύει με τη διάταξη του άρθρου 4 ν. 3904/2010, ήδη τροποποιηθείσα με το άρθρο 6 παρ. 2 Ν 4322/2015: «Για τη χορήγηση της υπ` όρον απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε, θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί πάντως στον κατάδικο η υπ` όρον απόλυση, αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα τρίτο της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, δεκαπέντε (15) έτη. Το χρονικό διάστημα του ενός τρίτου ή, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, των δεκαπέντε (15) ετών, προσαυξάνεται κατά τα δύο πέμπτα των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο κατάδικος μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει δεκαεννέα (19) έτη. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε όσους καταδικάσθηκαν για το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας, για τους οποίους εξακολουθεί να ισχύει το άρθρο 5 του ν. 2058/1952. Επίσης, οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε όσους καταδικάσθηκαν για το έγκλημα της παραγράφου 1 του άρθρου 299, εφόσον η πράξη τελέσθηκε κατά τη διάρκεια της κράτησής τους σε σωφρονιστικό κατάστημα. Από τις διατάξεις αυτές σαφώς προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι: 1) αν συντρέχουν σωρευτικά ποινές φυλάκισης ως προς αυτές μπορεί να γίνει ευεργετικός υπολογισμός χωρίς κανένα όριο υποχρεωτικής έκτισης 2) αν ο κατάδικος εκτίει ποινές ισόβιας κάθειρξης και συντρέχουν σωρευτικά και άλλες ποινές φυλάκισης, τότε για να απολυθεί υπό όρο πρέπει

να εκτίσει πραγματικά δεκαπέντε έτη και τα 2/5 του αθροίσματος των λοιπών ποινών φυλάκισης. Αν το σύνολο των ποινών αυτών, σκοπούμενο πλέον ως ενιαία ποινή, υπερβαίνει τα δεκαεννέα έτη πρέπει να παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα υποχρεωτικά για δεκαεννέα έτη, δηλ. για τα έτη αυτά δεν χωρεί ευεργετικός υπολογισμός (βλ. σχετ. Γνωμ.Εισ.ΑΠ 5/1998 Ποιν.Χρον. ΜΗ.197, Συμβ.Εφ.Ναυπλ.86/1998 Ποιν.Χρον. 1998 675 - Συμβ.Εφ.Λαρ.344/2004 Ποιν.Χρον. 2005.941-Συμβ.Πλημ.Πειρ.118/2016Ποιν.Δικ.2016.317). Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 106 παρ. 1 του ΠΚ (πδ 283/1985), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 33 του ν. 2172/1993, η απόλυση υπό όρο χορηγείται οπωσδήποτε εκτός αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του καταδίκου κατά την έκτιση της ποινής του καθιστά απολύτως αναγκαία τη συνέχιση της κράτησης του για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων, ενώ σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, στον απολυόμενο μπορούν να επιβληθούν ορισμένες υποχρεώσεις που θα αφορούν τον τρόπο της ζωής του και ιδίως τον τόπο διαμονής του. Από την γραμματική διατύπωση των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι, εφόσον συντρέχει η τυπική προϋπόθεση της έκτισης του μέρους της ποινής που προβλέπει το άρθρο 105παρ1 Π.Κ., η υπ' όρον απόλυση του καταδίκου, που δεν είναι ή χάρη προς αυτόν αλλά ειδικός τρόπος της έκτισης της ποινής, που αποσκοπεί στην προετοιμασία και δοκιμασία του καταδίκου στην οριστική κοινωνική επανένταξή του (Σ. Αλεξιάδη, Σωφρονιστική, εκδ. Σάκκουλα, β' έκδοση, Θεσσαλονίκη 2001, σελ. 343). Χορηγείται, δε, υποχρεωτικώς μετά από θετική αξιολόγηση της διαγωγής του κρατουμένου κατά τον χρόνο της κράτησής του. Τότε μόνο το δικαστικό συμβούλιο μπορεί να απορρίψει την αίτηση, όταν κρίνει, με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή αυτού κατά την έκτιση της ποινής του δεν υπήρξε καλή, και ως εκ τούτου υπάρχει κίνδυνος ο απολυόμενος υπ' όρον να τελέσει και άλλες αξιόποινες πράξεις και γι' αυτό καθίσταται αναγκαία η συνέχιση της κράτησής του. Γίνεται, συνεπώς, σαφές από την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 106 παρ. 1 του ΠΚ ότι ο γενικός λοιπόν κανόνας -κατά τη νομοθετική επιταγή- είναι η αποδοχή της αίτησης για απόλυση υπό όρο και η εξαίρεση ή απόρριψη της υπό τις

περιοριστικά αναφερόμενες προϋποθέσεις (Ε. Φυτράκη, Η υφ' όρον απόλυση σε νέες περιπέτειες, ΝοΒ 45.351 επ). Για την αξιολόγηση της διαγωγής του καταδίκου πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η εν γένει συμπεριφορά του, όπως εκδηλώθηκε κατά την διάρκεια της κράτησής του, για δε την αξιολόγηση της επικινδυνότητας αυτού προς τέλεση νέων αξιοποιώνων πράξεων πρέπει να λαμβάνεται υπόψη και ο χαρακτήρας του όπως διαγιγνώσκεται με βάση την διαγωγή του κατά την διάρκεια της έκτισης της ποινής του. (Ολ.ΑΠ4/1997 Ποιν.Χρον.ΜΖ 1476-ΓνμΕις.ΑΠ 1392/1995). Αντίθετα δεν λαμβάνονται υπόψη στοιχεία που ανάγονται στον προ της καταδίκης του χρόνο και δη, στην πράξη για την οποία καταδικάστηκε, στην προηγούμενη ζωή του και στις προγενέστερες ατομικές και κοινωνικές του περιστάσεις, αφού τα στοιχεία αυτά αξιολογήθηκαν, κατ' άρθρο 79 ΠΚ, για την επιμέτρηση της ποινής του (ΒουλΣυμβΕφΘεσ 1109/2002 Αρμ 2003.545). Η ερμηνεία αυτή συνάδει, αφενός προς το νομικό χαρακτήρα και το σκοπό του θεσμού της υφ' όρον απόλυσης ως σωφρονιστικού μέτρου που αποσκοπεί στην αποφυγή της

υποτροπής δια της ηθικής βελτίωσης του καταδίκου και στην κοινωνική αποκατάσταση αυτού, και αφετέρου προς την υπεροχή της ειδικής πρόληψης ως σκοπού της ποινής στο στάδιο αυτό, στην οποία απέβλεπε ο νομοθέτης με τη ρύθμιση του Ν 2172/1993, όπως προκύπτει και από το περιεχόμενο της αιτιολογικής έκθεσης του νόμου αυτού (Ολ. ΑΠ 4/1997 ΠΧρ 1998, 875). Η θέση αυτή πέραν της νομικής της θεμελίωσης κατά τα ανωτέρω αποτελεί και λογική παραδοχή, καθώς σε διαφορετική περίπτωση (αν δηλαδή λαμβάνονταν υπόψη τα στοιχεία του εγκλήματος που τελέστηκε) ο θεσμός της απόλυσης υπό όρο θα είχε ενδεχομένως περιορισμένη (σε εγκλήματα ελαφριάς απαξίας) και όχι γενική εφαρμογή, όπως ο νομοθέτης επιβάλλει. Περαιτέρω η διαδικασία της υπό όρο απόλυσης θα έχανε οριστικά τον χαρακτήρα και τον προσανατολισμό της και από «προετοιμασία του κρατουμένου για την ομαλή κοινωνικοποίησή του» θα κατέληγε σε μια δεύτερη δίκη για το έγκλημα που τελέστηκε, με σαφώς μη νόμιμο έρεισμα (Κ.Κοκκινάκη, Παρατηρήσεις σε ΣυμβΠλημΠειρ 1568/2003 ΠοινΔικ 2004.33). Ομοίως, για την αξιολόγηση της διαγωγής του καταδίκου δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στοιχεία που αποκαλύπτουν τις πτυχές της προσωπικότητάς του που οδήγησαν στο

0
ΕΠΕΡΜΕΝΙΚΕ
ΕΙΣΗΓΗΤΗ

παρελθόν στη διάπραξη εγκλήματος. Επιπλέον, εφόσον στον όρο «διαγωγή» δεν παρατίθεται κανένας επιθετικός προσδιορισμός, οπωσδήποτε η τυχόν αιτιολογία απόρριψης της αίτησης για απόλυση υπό όρο, δεν μπορεί να περιοριστεί στην κρίση ότι η διαγωγή του καταδίκου «δεν ήταν καλή». Περαιτέρω το ζητούμενο δεν είναι να βαθμολογηθεί η όποια ηθική βελτίωση της προσωπικότητας του καταδικασθέντος γενικά και αόριστα, καθόσον αυτό θα ήταν επισφαλέςτατο κριτήριο και ένας τέτοιου είδους προβληματισμός θα κινείτο οριακά, πιθανότατα εκτός του πεδίου του Ποινικού Δικαίου (ΕφΚρητ 35/2021 Νομος). Αντίθετα ερευνητέο είναι εάν η συμπεριφορά του καταδίκου, όπως αυτή οριοθετείται διά συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών, γεγονότων δηλαδή αντιληπτών στον εξωτερικό κόσμο, παρέχει ή όχι προσδοκίες μη επικινδυνότητας του καταδίκου για τα προστατευόμενα από το Νόμο έννομα αγαθά, αν δηλαδή διάκειται αρνητικά προς τις θεσμοθετημένες επιλογές του Νομοθέτη και αποτελεί εν δυνάμει κίνδυνο για την προσβολή της έννομης τάξης. Προσέτι, η συναγωγή συμπεράσματος για την ύπαρξη ή μη καλής συμπεριφοράς του καταδίκου κατά τη διάρκεια της κράτησής του πέραν των εξωτερικών γνωρισμάτων, δεν πρέπει να είναι μια διαδικασία διαπιστωτική των μύχιων σκέψεων και φρονημάτων του καταδίκου, το μεν διότι ελλοχεύει ο κίνδυνος ο δικαστής να εμπλακεί σε διαγνωστικές διαδικασίες, οι οποίες κείνται εκτός του γνωστικού του αντικειμένου, το δε διότι είναι πιθανή η διολίσθηση σε διατύπωση δικαστικών κρίσεων, οι οποίες θα διέπονται από προσωπικά – φρονηματικά κριτήρια, ενώ επιπλέον θα αιτείται η επίδειξη από τον κρατούμενο ηθικών αξιών, κατά την εκάστοτε προσωπική αξιακή κλίμακα του δικαστή, η οποία – οίκοθεν νοείται- πόρρω απέχει από αυτήν του αιτούντος καταδίκου (ΣυμβΕφΑθηνών 552/2023, ΣυμβΠλημΤρικάλων 302/2021). Εξάλλου η θέσπιση όρων και προϋποθέσεων για την χορήγηση της υφ όρον απόλυσης ανάγεται στην αποκλειστική δικαιοδοσία του νομοθέτη και ο δικαστής έχει την υποχρέωση να εφαρμόσει τον νόμο και η όποια ερμηνεία που κάνει δεν πρέπει να κείται εκτός της γραμματικής διατύπωσης της διάταξης.

II. Συνεπώς, εφόσον αντικείμενο έρευνας για τη διαδικασία της απόλυσης υπό όρο αποτελεί αποκλειστικά η διαγωγή ή συμπεριφορά του

κρατούμενου κατά τη διάρκεια της παραμονής του στο σωφρονιστικό κατάστημα, ερευνητέος τυγχάνει ο ρόλος που μπορεί να διαδραματίσει η ύπαρξη πειθαρχικών παραπτώματων και η επιβολή πειθαρχικών ποινών κατά τη διάρκεια της έκτισης της ποινής του κρατούμενου που ζητά την απόλυσή του με όρο. Καταρχάς, όπου ο κρατούμενος δεν έχει υποπέσει σε κανένα πειθαρχικό παράπτωμα η διαγωγή του θα πρέπει κατά τεκμήριο να θεωρείται καλή, συνεπώς είναι αυτονόητη (στο μέτρο που συντρέχουν οι τυπικές προϋποθέσεις του άρθρου 105 του Ποινικού Κώδικα) η αποδοχή της αίτησης προς το συμβούλιο πλημμελειοδικών για απόλυσή του υπό όρο (ΒουλΣυμβΕφΘεσ 1109/2002 Αρμ 2003,545 = ΝοΒ 2003,318, contra ΣυμβΕφΚέρκυρ 54/2001 ΠοινΔικ 2002,519, με αντίθετη εισαγγελική πρόταση).

- III. Περαιτέρω, με το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που κυρώθηκε με το Ν 53/1974 ορίζεται ότι «1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δικαίως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το οποίον θα αποφασίσει είτε επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως, είτε επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως ... 2. Παν πρόσωπον κατηγορούμενον επί αδικήματι, τεκμαίρεται αθών μέχρι της νομίμου αποδείξεως της ενοχής του», το οποίο σε ενωσιακό επίπεδο ισχύει βάσει του άρθρου 6 παρ. 2 ΣΕΕ, σύμφωνα με το οποίο «Η Ένωση σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως κατοχυρώνονται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών». Ταυτόσημη διατύπωση με την παρ. 2 του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ έχει και η διάταξη του άρθρου 14 παρ. 3 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, που κυρώθηκε με το Ν 2462/1997, κατά το οποίο «κάθε πρόσωπο που κατηγορείται για ποινικό αδίκημα τεκμαίρεται ότι είναι αθώο εωσότου η ενοχή του αποδειχθεί σύμφωνα με το νόμο», αλλά και του άρθρου 48 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε., που ορίζει ότι «Κάθε κατηγορούμενος τεκμαίρεται ότι είναι αθώος μέχρι αποδείξεως της ενοχής του σύμφωνα με το νόμο». Το τεκμήριο αθωότητας ορίζεται πλέον

ΘΕΩΡΗΣΗ
ΕΙΣΗΓΗΣΗ

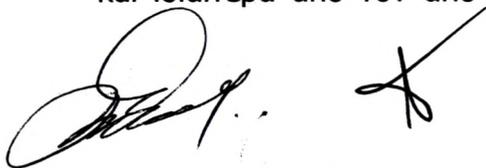

άτομα προς τα αντίστοιχα αποτελέσματα-οφέλη που επιδιώκονται με το ανωτέρω μέσο από το νομοθέτη, ήτοι η αντεγκληματική πολιτική (Γ. Νούσκαλη, Η λειτουργία της αναλογικότητας στις εναλλακτικές μη φυλακτικές ποινές, εκδ., 2015, σελ. 243-254). Τέλος, οι οποιοσδήποτε αμφιβολίες αναφορικά με τη συνδρομή ή όχι των (ουσιαστικών και τυπικών) προϋποθέσεων της απολύσεως υπό όρο λειτουργούν υπέρ της χορηγήσεως της με βάση το ισχύον και εδώ θεμελιώδες αξίωμα «in dubio pro reo». Το τελευταίο αξίωμα διαφέρει, αναφερόμενο καταρχήν σε πλήρως ή όχι αποδεδειγμένη συνδρομή (συναπτόμενων με τις ουσιαστικές προϋποθέσεις του ποινικού κολασμού) πραγματικών περιστατικών, από το αξίωμα «in dubio pro mitiore». Αναλυτικότερα: Στο χώρο του ποινικού δικαίου έχουμε, εξαιτίας της αρχής *nullum crimen nulla poena sine lege*, ορισμένες αποκλίσεις και συγκεκριμένους περιορισμούς κατά την εφαρμογή των γενικών ερμηνευτικών αρχών που αφορούν τους άλλους δικαιοκούς κλάδους. Μία από τις αποκλίσεις αυτές είναι ο κανόνας: *in dubio pro mitiore*. Τούτο σημαίνει ότι όταν βρισκόμαστε μπροστά σε διάταξη ως προς την έννοια (: και την έκταση της εφαρμογής) της οποίας, εξίσου ισχυρά μπορούν να υποστηριχθούν και να θεμελιωθούν δύο ερμηνευτικές αντιλήψεις, προτιμάται η ερμηνεία εκείνη που είναι ευμενέστερη για τον κατηγορούμενο-κατάδικο (ΓνωμΕισΑΠ 10/1958 ΠοινΧρ 1958, 231). Η στηρίζουσα τον κανόνα «*in dubio pro mitiore*» θεμελιακή σκέψη είναι η ακόλουθη: Από τη στιγμή που με βάση την αρχή *nullum crimen nulla poena sine lege* καμιά ποινή (: σε οποιαδήποτε έκφρασή της) δεν επιβάλλεται χωρίς νόμο που ρητά προβλέπει την επιβολή της, είναι λογικά συνεπής η σκέψη ότι πρέπει, σε περίπτωση που είναι αμφίβολη η έννοια (: και η έκταση της εφαρμογής) κάποιας διατάξεως του ουσιαστικού ποινικού δικαίου, κατ' ανάγκη να εφαρμοστεί η ευμενέστερη για τον κατηγορούμενο-κατάδικο εκδοχή, αφού αυτή πάντως θα στηρίζεται στο νόμο, ενώ η αυστηρότερη όχι. Προφανές, λοιπόν, είναι ότι το αντλούμενο από το συγκεκριμένο αξίωμα επιχείρημα έχει οπωσδήποτε την (: προέχουσα ή ενισχυτική άλλων σκέψεων) ερμηνευτική του αξία. Ακόμη, λοιπόν, και αν υποθεθεί (: πράγμα που δεν συμβαίνει) ότι το υφιστάμενο κανονιστικό πλαίσιο δημιουργεί αμφιβολίες, αυτές πρέπει να αρθούν υπέρ του επιτρεπού της

χορηγήσεως απολύσεως υπό όρο. (ΣυμΕφΚρητ 35/2021, Δημοσ. Νομος) Συμεωνίδου-Καστανίδου, Υπερ 1991.1279 επ., Μαργαρίτης σχόλιο σε ΣυμβΠλημΣερ 193/2017, ΠινΔικ 2018.93).

IV. Παραδεκτά και αρμόδια εισάγεται ενώπιον αυτού του Συμβουλίου, με την προπαρατεθείσα εισαγγελική πρόταση, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 30 παρ. 2 και 4, 138 παρ. 1 εδ. β' και γ' και 2 ΚΠΔ και σύμφωνα με το προϊσχύσαν 105 §§1,2,6,7 και 8, 106 ΚΠΔ και 110 ΚΠΔ προϊσχύσαντος ΠΚ, η με αριθμ. πρωτ. 1755/31-01-2024 αίτηση του κρατουμένου στο Κατάστημα Κράτησης Δομοκού, καταδίκου ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ, η οποία υποβλήθηκε στον αρμόδιο Εισαγγελέα με το ταυτόριθμο έγγραφο του Προϊσταμένου Διεύθυνσης του Καταστήματος Κράτησης Δομοκού, με τα σχετικά δικαιολογητικά, έλαβε δε αριθμ. Πρωτοκόλλου Εισαγγελίας Πρωτοδικών Λαμίας 85/6.2.2024, προκειμένου το Συμβούλιο αυτό να αποφανθεί αν πρέπει να διαταχθεί η απόλυση του ανωτέρω κρατουμένου υπό τον όρο της ανάκλησης. Με την από 3-04-2024 υπεύθυνη δήλωσή του, θεωρημένη για το γνήσιο της υπογραφής της από τον Προϊστάμενο Διεύθυνσης του Καταστήματος Κράτησης Δομοκού, ο αιτών ρητά δήλωσε ότι παραιτείται από την προθεσμία κλήτευσης και ότι επιθυμεί την αυτοπρόσωπη εμφάνισή του στο Συμβούλιο με φυσική παρουσία ή μέσω τεχνολογικών μέσων, εφόσον η εισαγγελική πρόταση είναι αρνητική. Ο ως άνω αιτών ειδοποιήθηκε για να λάβει γνώση για την προπαρατεθείσα εισαγγελική πρόταση την 15η-03-2024, όπως αποδεικνύεται από την ομόχρονη βεβαίωση του Υπαλλήλου του Καταστήματος Κράτησης Δομοκού Χαρ. Σκάρλα και κλητεύθηκε, έλαβε αντίγραφο αυτής την 9^η Απριλίου 2024 (βλ το αποδεικτικό επίδοσης του Υ/Β' Αρναούτη Ιωάννη του ΤΕΦΚΚ Κορυδαλού), κλητεύθηκε δε προκειμένου να εμφανιστεί εξ αποστάσεως με τεχνολογικά μέσα κατά τη συνεδρίαση αυτού του Συμβουλίου της 26^{ης}-04-2026. Επομένως, πρέπει η σχετική αίτησή του να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς τη συνδρομή των τυπικών και ουσιαστικών προϋποθέσεών της.

Από τα στοιχεία που υπάρχουν στον φάκελο της οικείας δικογραφίας και ιδιαίτερα από τον από 08-02-2024 προσκομιζόμενο πίνακα υπολογισμού

στο άρθρο 71 ΚΠΔ, σύμφωνα με το οποίο «οι ύποπτοι και οι κατηγορούμενοι τεκμαίρονται αθώοι μέχρι να αποδειχθεί η ενοχή τους σύμφωνα με το νόμο» και είναι συνέπεια της ενσωματώσεως της Οδηγίας 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 9.3.2016 «για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παραστάσεως του κατηγορουμένου στην δίκη στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας» με το νόμο 4596/2019 (ΑΠΟλομ 4/2020, ΕφΑΔ & ΠολΔ, 2020.921). Πρόκειται για έναν πολυδιάστατο ουσιώδη κανόνα, ο οποίος κατ' αρχήν θέτει την αθωότητα του κατηγορουμένου ως ρυθμιστή της ποινικής διαδικασίας, καθορίζοντας ακολούθως την αποδεικτική διαδικασία και το δικονομικό πλαίσιο που την διέπει (Α. Μαγριπλή, Η πρόκληση ενσωμάτωσης στην εθνική έννομη τάξη του τεκμηρίου αθωότητας, ΠοινΧρ. 2017.249). Σύμφωνα δε με το άρθρο 4 της ανωτέρω ισχύουσας πλέον Οδηγίας τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι, όσο δεν έχει αποδειχτεί η ενοχή υπόπτου ή κατηγορουμένου σύμφωνα με τον νόμο, ... και στις δικαστικές αποφάσεις, με εξαίρεση τις αποφάσεις περί της ενοχής, το εν λόγω πρόσωπο δεν αναφέρεται ως ένοχο» ενώ κατά την 16η αιτιολογική σκέψη της Οδηγίας «το τεκμήριο αθωότητας παραβιάζεται σε περίπτωση που ...δικαστικές αποφάσεις, με εξαίρεση τις αποφάσεις περί ενοχής, αναφέρονται στον ύποπτο ή στον κατηγορούμενο ως να είναι ένοχος κατά το χρονικό διάστημα που το πρόσωπο αυτό δεν έχει αποδειχτεί ένοχο κατά τον νόμο». Συνεπώς, δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε βάρος του αιτούμενου απόλυση υπό όρο κρατούμενου και προς το σχηματισμό κρίσης για την πιθανότητα τέλεσης νέων αδικημάτων δικαστική απόφαση, με την οποία έχει ακόμη αμετάκλητα καταδικαστεί ο κρατούμενος. Εντούτοις, το Συμβούλιο δεν εμποδίζεται να διερευνήσει την διαγωγή του κρατούμενου κατά τη διάρκεια μίας άδειας και, εφόσον σχηματίσει βεβαία πεποίθηση για την τέλεση αδικήματος (ιδίως επί ομολογίας του κρατούμενου) να χρησιμοποιήσει τα εν λόγω στοιχεία για το σχηματισμό της δικανικής του πεποίθησης. Περαιτέρω, παρόλο που φαίνεται ότι αποκλειστικό πεδίο λειτουργίας της αρχής της αναλογικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 25 παρ. 1 εδ. τελ. του Συντάγματος, είναι οι περιορισμοί που θεσπίζονται με νόμο στα ατομικά και κοινωνικά

δικαιώματα, μία τέτοια εντύπωση δεν είναι ωστόσο ορθή. Διότι τα δικαιώματα του ανθρώπου βρίσκουν έδαφος εφαρμογής όχι μόνο στο δημόσιο δίκαιο, ως δικαιώματα αμυντικά έναντι της κρατικής εξουσίας, αλλά και σε όλους τους κλάδους δικαίου και δη και στο ποινικό δίκαιο. Επομένως σε κάθε σχεδόν υπόθεση ή διαφορά ανακύπτουν ζητήματα προστασίας κάποιου ή κάποιων συνταγματικώς εγγυημένων δικαιωμάτων του, άρα και ζητήματα αναλογικότητας των προβλεπόμενων νομοθετικών περιορισμών τους (Σ. Μαθθίας, Το πεδίο λειτουργίας της αρχής της αναλογικότητας, ΕΛΛΔνη 2006.2). Συνεπώς, και τον θεσμό της υπό όρο απόλυσης πρέπει να διέπει η αρχή της αναλογικότητας, η οποία περιλαμβάνει τρεις επί μέρους αρχές: α) την αρχή της προσφορότητας, με την έννοια ότι μόνον εκείνα τα μέτρα είναι θεμιτά, τα οποία είναι πρόσφορα, κατάλληλα για την επιδίωξη του επιδιωκόμενου απ' αυτά σημαντικού σκοπού, β) την αρχή της αναγκαιότητας, με την έννοια ότι μόνο εκείνα τα περιοριστικά μέτρα είναι θεμιτά, τα οποία είναι αναγκαία, είτε γιατί είναι τα μόνα που μπορούν να οδηγήσουν στον επιδιωκόμενο σκοπό, είτε γιατί είναι τα ηπιότερα από τα περισσότερα που διατίθενται, και τέλος γ) την εν στενή έννοια αρχή της αναλογικότητας, με την έννοια ότι μόνο εκείνα τα περιοριστικά μέτρα είναι θεμιτά, των οποίων η βαρύτητα βρίσκεται σε μια παραδεκτή αναλογία με τη σπουδαιότητα του συγκεκριμένου επιδιωκόμενου σκοπού. Ο στόχος της ανωτέρω ερμηνείας είναι να σταθμιστεί από τη μια η ποιότητα και ποσότητα του συνολικού κυρωτικού αποτελέσματος για το δράστη, είτε εντός ή είτε εκτός σωφρονιστικού καταστήματος, με συνυπολογισμό των τυχόν εφεδρικών κυρώσεων σε περίπτωση εγκληματικής υποτροπής, λόγω της ανάκλησης ή άρσης της απόλυσης. Πρέπει, συνεπώς, εν προκειμένω να σταθμίζονται αφενός το κυρωτικό αποτέλεσμα για το δράστη εκ της εκτιόμενης ποινής και των τυχόν εφεδρικών κυρώσεων και αφετέρου το όφελος της λοιπής κοινωνίας από την αποφυγή τέλεσης νέων εγκλημάτων από τον απολυόμενο κατάδικο. Κατά την ανωτέρω προτεινόμενη εφαρμογή της αναλογικότητας, σταθμίζονται εν τέλει τα προκύπτοντα αποτελέσματα από το μέσο, δηλαδή την εκτιόμενη ποινή, είτε εντός είτε εκτός σωφρονιστικού καταστήματος, και όλα τα συνδεδόμενα με αυτήν κυρωτικά αποτελέσματα για το δράστη, και τα εξαρτώμενα από αυτόν

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Εισηγητής

ποινης του Προϊσταμένου Διεύθυνσης του Καταστήματος Κράτησης Δομοκού, καθώς και όσα ο ανωτέρω κατάδικος ανέφερε κατά την εμφάνισή του ενώπιον του παρόντος Συμβουλίου εξ αποστάσεως με τεχνολογικά μέσα κατά τη συνεδρίαση της 26^{ης}-04-2024, αλλά και από το υπόμνημα και τα έγγραφα που κατέθεσαν οι συνήγοροι του Μιχαλόλιας Νικόλαος και Παπαδέλλης Δημήτριος, προκύπτουν τα ακόλουθα: Στον αιτούντα κατάδικο επιβλήθηκε με την υπ' αριθμ. 2425, 2473, 2506, 2644/22-10-2020 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, ποινή κάθειρξης δεκατριών (13) ετών για την πράξη της σύστασης και διεύθυνσης εγκληματικής οργάνωσης (αρθ.187 παρ.1,3 ΠΚ) και σε ποινή φυλάκισης ενός (1) έτους και χρηματική ποινή 1.000 ευρώ για την πράξη της παράνομης οπλοκατοχής (αρθ.7 Ν.2168/1993), που τελέσθηκαν, η μεν πρώτη, από το έτος 2008 και εντεύθεν και η δεύτερη, στις 28-09-2013. Στη συνέχεια, δυνάμει της υπ'αρ.1408/26-07-2022 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών, έπαυσε οριστικά η ποινική δίωξη, λόγω παραγραφής, για την πλημμεληματική πράξη της παράνομης οπλοκατοχής και συνεπώς, η εκτιώμενη από τον κατάδικο ποινή είναι αυτή της καθειρξεως δεκατριών (13) ετών, ήτοι αυτή που προκύπτει από την αφαίρεση από τις καθορισθείσες πρωτοδίκως συνολικές ποινές των τμημάτων επαύξησης της ποινής βάσης (κάθειρξη 13 ετών), που αντιστοιχούν στις συντρέξασες ποινές φυλάκισης, οι οποίες είχαν επιβληθεί για τα ήδη παραγεγραμμένα πλημμελήματα (βλ. την με αρ.πρωτ.10012-10019/12-08-2022 Παραγγελία Εισαγγελέως Εφετών Αθηνών). Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι άσπασες οι καταδικαστικές αποφάσεις αφορούν πράξεις τελεσθείσες σε χρόνο πριν τη θέση σε ισχύ του νέου ΠΚ, που κυρώθηκε με τον ν. 4619/2019, εφαρμοστέων συνεπώς των διατάξεων του άρθρου 105 παρ. 1 περ. β και 6 του προϊσχύοντος ΠΚ. Περαιτέρω, ο ανωτέρω κρατούμενος, κρατείται, δυνάμει της ανωτέρω αποφάσεως, από την 22.10.2020 μέχρι σήμερα, ενώ προηγουμένως κρατήθηκε προσωρινά και κατά το διάστημα από 28.9.2013 έως 20.3.2015, ήτοι για διάστημα ενός (1) έτους, πέντε (5) μηνών και είκοσι δύο (22) ημερών. Υπό τα δεδομένα αυτά, η πραγματική έκτιση της ποινής του λήγει στις 30-04-2032, αυτός δε συμπλήρωσε την πραγματική έκτιση του 1/3 αυτής στις 30-08-2023, έχοντας εκτίσει πραγματικά, μέχρι το χρόνο σύνταξης

του ανωτέρω Πίνακα, ποινή τεσσάρων (4) ετών, εννέα (9) μηνών και οκτώ (8) ημερών. Επιπλέον, υπέρ του αιτούντος έχει υπολογισθεί ευεργετικά πλασματικός χρόνος έκτισης ποινής ίσος με τρία (3) έτη και είκοσι πέντε (25) ημέρες (1.120 ημέρες), διότι τυγχάνει κρατούμενος που νοσηλεύθηκε σε θεραπευτικό κατάστημα ή νοσοκομείο για διάστημα μεγαλύτερο των 4 μηνών, προσέτι δε είναι κατάδικος με ηλικία ανώτερη των 65 ετών. Συνεπώς, ο αιτών έχει συμπληρώσει την έκτιση, με οποιονδήποτε τρόπο, των 3/5 της ποινής του, στις 23-01-2024. Ειδικότερα, ως προς τον ευεργετικό υπολογισμό των εκτιόμενων ημερών ποινής, αναγνωρίσθηκε πλασματικός χρόνος έκτισης ποινής στον αιτούντα, για το διάστημα από 08-03-2022 ως και 10-12-2022 ως κρατούμενο-νοσηλευόμενο για τουλάχιστον τέσσερις (4) μήνες σε θεραπευτικό κατάστημα και νοσοκομείο, (αρθ. 105 § 7 περ.δ' πΠΚ) και από 11-12-2022 και εντεύθεν ως κρατούμενο έχοντα συμπληρώσει το εξηκοστό πέμπτο (65ο) έτος της ηλικίας του (αρθ. 105 § 2 εδ.δ' πΠΚ). Ήτοι, ο κρατούμενος, ο οποίος γεννήθηκε στις 11-12-1957, νοσηλεύτηκε : α) από 08-03-2022 ως 10-03-2022 στο Πνευμονολογικό Τμήμα του Γενικού Νοσοκομείου Λάρισας (ιδ. αριθμ. πρωτ. 21037/20-05-2022 πιστοποιητικό νοσηλείας), β) από 10-03-2022 έως 18-05-2022 στη ΜΕΘ Γ.Ν. Λάρισας και γ) από 19-05-2022 ως 25-05-2022 στο Πνευμονολογικό Τμήμα του ανωτέρω Νοσοκομείου. Σύμφωνα δε με το υπ' αρ. 380/26-05-2022 πρακτικό του Συμβουλίου του Καταστήματος Κράτησης Λάρισας, αποφασίστηκε η μεταγωγή του, με ασθενοφόρο του ΕΚΑΒ, από το Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας, στο Ειδικό Κέντρο Υγείας Κρατουμένων Κορυδαλλού, προκειμένου στη συνέχεια να νοσηλευτεί σε Κέντρο Αποκατάστασης για λόγους υγείας. Η ανωτέρω μεταγωγή εκτελέστηκε στις 06-06-2022 σύμφωνα με το υπ' αριθμ πρωτ. 16199/06-06-2022 έγγραφο του Καταστήματος Κράτησης Λάρισας. Τέλος, σύμφωνα με την υπ' αρ. πρωτ. 6625/27-7-2023 βεβαίωση του Γενικού Νοσοκομείου Αττικής ΚΑΤ-ΕΚΑ, ο αιτών νοσηλεύεται εκεί από 06-06-2022 και εντεύθεν ως την ημερομηνία έκδοσης αυτής [: 27-7-2023] αλλά και έως και σήμερα όπως προκύπτει από το από 31.1.2024 Υπηρεσιακό Σημείωμα του Κοινωνικού Λειτουργού του ΚΚ Δοκομού, Βάντση Δημητρίου και το από 15.3.2024 και με αριθμ. πρωτ. 4868 έγγραφο του

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

Σωφρονιστικού Καταστήματος Δομοκού προς το ΥΕΦΚ Κορυδαλλού. Κατόπιν των ανωτέρω υπολογισμών, προκύπτει ότι το εναπομένον υπόλοιπο ποινής του αιτούντος προς έκτιση, κατά το χρόνο σύνταξης του ως άνω Πίνακα Υπολογισμού Ποινής (08-02-2024) ανέρχεται σε πέντε (5) έτη, ένα (1) μήνα και είκοσι επτά (27) ημέρες. Συνεπώς, συντρέχουν οι τυπικές προϋποθέσεις για την υφ' όρον απόλυση του κρατουμένου, σύμφωνα με τα άρθρα 105 παρ. 1 και 6 εδ. β' του προϊσχύοντος ΠΚ (π.δ. 283/1985, όπως τροποποιήθηκε και ίσχυε μέχρι 01-07-2019), σε συνδυασμό με τα άρθρα 2 και 465 του νέου ΠΚ (ν. 4619/2019), και πρέπει να ερευνηθεί αν συντρέχουν και οι ουσιαστικές προϋποθέσεις της.

Όπως προκύπτει από το προσκομιζόμενο από 31-01-2024 απόσπασμα του Βιβλίου ηθικού ελέγχου κρατουμένων του Καταστήματος Κράτησης Δομοκού, σε συνδυασμό με το από 31-01-2024 υπηρεσιακό σημείωμα του Κοινωνικού Λειτουργού, Δημητρίου Βάντση, ο προαναφερθείς κρατούμενος, κατά τη διάρκεια της κράτησής του ουδέποτε τιμωρήθηκε πειθαρχικά. Του έχουν αναγνωρισθεί 1.112 ημερομίσθια ένεκα του γεγονότος ότι θεωρείται κατά νόμον υπερήλικας καθώς και εξαιτίας της νοσηλείας του, όπως προαναφέρθηκε. Δεν έχει λάβει τακτικές άδειες, ούτε προκύπτει ότι αιτήθηκε, ενώ κατά τα έτη 2020 και 2021 προκύπτει να δηλώνει στην ΑΑΔΕ εισόδημα από έκδοση εντύπων εφημερίδων. Εισήχθη δε στο Κατάστημα Κράτησης Δομοκού, την 23-10-2020 και παρέμεινε κρατούμενος σε αυτό έως 08-03-2022, όταν εισήχθη για νοσηλεία στο Γενικό Νοσοκομείο Λάρισας, όπου νοσηλεύτηκε διασωληνωμένος επί τρίμηνο, ήτοι μέχρι 06-06-2022, έκτοτε μεταφέρθηκε λόγω αδυναμίας νοσηλείας του στο Νοσοκομείο Λάρισας, στο Εθνικό Κέντρο Αποκατάστασης, στην Αττική, όπου παραμένει έως σήμερα. Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι κρατήθηκε σε πραγματικές συνθήκες κράτησης στο Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού (προσωρινά), από 28-09-2013 έως 20-03-2015, ήτοι για χρονικό διάστημα ενός (1) έτους, πέντε μηνών και είκοσι δύο ημερών και στο Κατάστημα Κράτησης Δομοκού από 23-10-2020 έως 08-03-2022, ήτοι επί δέκα επτά μήνες περίπου, δηλαδή αθροιστικά για χρονικό διάστημα των 35 περίπου μηνών, κατά το οποίο δεν υπέπεσε σε κανένα πειθαρχικό παράπτωμα. Εν συνεχεία, η κράτησή του συνεχίστηκε με τις

ανωτέρω αναφερόμενες διακρίσεις σε διάφορα νοσηλευτικά ιδρύματα, σε περιβάλλον ελέγχου και 24ωρης φρούρησης, χωρίς δυνατότητα προαυλισμού, χωρίς τηλεφωνική επικοινωνία και με περιορισμένα επισκεπτήρια μόνο από τη σύζυγό του, την κόρη του και τους συνηγόρους του, κατά την οποία ομοίως δεν προκύπτει η τέλεση εξ αυτού (κρατούμενου) κάποιου πειθαρχικού ή άλλου τινός αδικήματος. Επιπροσθέτως, να σημειωθεί ότι κατά της απόφασης με την οποία κρατείται και εκτίει την πρωτοδίκως επιβληθείσα ποινή του, ως ανωτέρω, ο κρατούμενος-αιτών την έχει ήδη εφεσιβάλλει, ως εκ του νόμου δικαιούται και αναμένει την έκδοση της απόφασης επί του ενδίκου βοηθήματος του. Από τα ανωτέρω διαλαμβανόμενα προκύπτει ότι η διαγωγή του υπό κρίση αιτούντος, κατά την έκτιση της ποινής του, υπήρξε τέτοια που καταδεικνύει ότι εκπληρώθηκε στην περίπτωση του, ο σκοπός του νομοθέτη με την εισαγωγή του θεσμού της απόλυσης υπό όρο, ο οποίος δεν είναι άλλος από το να αποτελέσει ένα ισχυρό ψυχολογικό κίνητρο στον κατάδικο για την επιδιωκόμενη ηθική του βελτίωση, διότι κατά μεν το χρόνο παραμονής του στη φυλακή αλλά και της εν γένει κράτησης του, αυτός έχει συμφέρον να ζει κατά νόμο προσδοκώντας την απόλυσή του υπό όρο, κατά δε το χρόνο της δοκιμασίας του επίσης έχει συμφέρον να ζει κατά νόμο, φοβούμενος τον επανεγκλεισμό του στη φυλακή. Έτσι επιτυγχάνεται η ηθική του αναμόρφωση και βελτίωση, καθόσον εθίζεται στον φιλόνομο βίο και γίνεται δημιουργός της δικής του έντιμης ζωής. Όλοι οι ανωτέρω στόχοι φέρονται πώς εκπληρώθηκαν στην περίπτωση του παρόντος καταδίκου, από τα στοιχεία που το παρόν Συμβούλιο δύναται και πρέπει να λάβει υπόψη του, ήτοι το Βιβλίο Ηθικού Ελέγχου και την έλλειψη πειθαρχικών ποινών, τη διαγωγή του εν γένει, τα όσα αυτός εξέθεσε κατά την αυτοπρόσωπη εμφάνισή του ενώπιον του Συμβουλίου και με το υπόμνημα που κατέθεσε. Σημειώνεται πως ουδένα στοιχείο έχει προκύψει από το οποίο να δύναται να συναχθεί, σε αντίθεση με όσα διαλαμβάνονται στην εισαγγελική πρόταση, ότι ο κρατούμενος δεν επέδειξε πραγματική θετική συμπεριφορά και ότι αυτή κατ' επίφαση ήταν καλή, ενώ η ερμηνευτική εκδοχή που η τελευταία υιοθετεί, ότι δηλαδή η μη ύπαρξη πειθαρχικού παραπτώματος δεν αποδεικνύει θετικά την καλή διαγωγή και ότι απαιτείται η θετική απόδειξη περαιτέρω στοιχείων που καταδεικνύουν

ΠΡΟΣΕΡΙΘΗΚΕ
ΕΙΣ ΤΗΝ

μεταμέλεια και συμμόρφωση προς τις επιταγές του νόμου, συνιστά προϋπόθεση, που κείται πέραν και έξω του γράμματος του νόμου, σύμφωνα και με την προδιαληφθείσα μείζονα σκέψη, και ενίοτε θα αποκλείει παντελώς στον κατάδικο να επιτύχει την υφ' όρον απόλυσή του. Και τούτο αφού δεν θα αρκεί μόνο η ύπαρξη του οποιοδήποτε πειθαρχικού παραπτώματος αλλά θα πρέπει σε ένα περιβάλλον εγκλεισμού και ελέγχου να εμφανίζει ο όποιος κρατούμενος κάποια περαιτέρω θετική συμπεριφορά, (παρεκτός του ότι αυτή δεν προσδιορίζεται με την εισαγγελική πρόταση), γεγονός που πολλές φορές μπορεί να μην εξαρτάται από τον ίδιο αλλά από τις συνθήκες και τις δυνατότητες που του παρέχει το κατάστημα κράτησης στο οποίο κρατείται. Επίσης να σημειωθεί πως αν θεωρηθεί ότι ο χρόνος παραμονής του εν λόγω κρατουμένου-ασθενούς σε νοσοκομείο δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την αξιολόγηση της διαγωγής του, αυτό θα κατέληγε στο άτοπο αλλά και νομικό αβάσιμο, να επεκταθεί η έκταση της ποινής για όσο χρονικό διάστημα ο κρατούμενος νοσηλεύτηκε και ακόμα νοσηλεύεται, γεγονός το οποίο αντιβαίνει στο ίδιο το γράμμα του νόμου που θεσπίζει ειδική μεταχείριση του υπολογισμού των ημερών έκτασης επιβαλλόμενης ποινής ως προς τους ασθενείς κρατουμένους, οπότε άρα δεν θα μπορούσε να γίνει καν λόγος περί της συμπλήρωσης των τυπικών προϋποθέσεων (συμπλήρωση ελαχίστων ορίων κράτησης) που ο νόμος απαιτεί. Τέλος, σε σχέση και με την προηγηθείσα μείζονα σκέψη ότι η θετική αξιολόγηση της διαγωγής του κρατουμένου πρέπει να στηρίζεται στην προσδοκία ότι ο ίδιος δεν θέτει σε κίνδυνο τα προστατευόμενα έννομα αγαθά βάσει συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών και όχι διάγνωσης του φρονηματικού στοιχείου της τυχόν ηθικής βελτίωσης της προσωπικότητάς του, λεκτέα τα ακόλουθα: Ο αιτών-κρατούμενος, εντός συγκεκριμένου πολιτικού και ιδεολογικού πλαισίου, εξελέγη βουλευτής- αρχηγός πολιτικού κόμματος του Ελληνικού Κοινοβουλίου, διαμέσου εθνικών εκλογών, με σύννομες διαδικασίες και εντός του πλαισίου λειτουργίας της δημοκρατίας του ελληνικού κράτους. Η δημοσίευση άρθρων στον έντυπο ή ηλεκτρονικό τύπο της Χώρας, που απηχούν τις πολιτικές και άρα φρονηματικές του πεποιθήσεις δεν είναι δυνατόν στα πλαίσια της παρούσας διαδικασίας να αξιολογηθούν, εκ του

γράμματος του νόμου, παρά μόνο στο επίπεδο του αν προκύπτει από τα δημοσιεύματα αυτά κίνδυνος για τα προστατευόμενα έννομα αγαθά σε συνδυασμό με πραγματικά περιστατικά που ανακύπτουν κατά τη διάρκεια της κράτησης του και τέτοιου είδους κίνδυνος δεν διαφαίνεται να προκύπτει, όπως αναλυτικά παραπάνω αναφέρεται συνδυαστικά δηλαδή με την αξιολόγηση της διαγωγής του αιτούντος-κρατούμενου. Άλλωστε, δεν προκύπτει και η άσκηση τινός ποινικής διώξεως για τα δημοσιεύματα αυτά ώστε να αξιολογηθούν από το παρόν Συμβούλιο ως αντικειμενικό στοιχείο τέλεσης ποινικού αδικήματος και άρα προσβολής εννόμου αγαθού, ώστε να συναχθεί κίνδυνος για αυτά και ανάγκη προστασίας, μέσω του θεσμού της υφ' όρον απόλυσης.

Κατόπιν τούτων, εφόσον συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις (τυπικές και ουσιαστικές) για την απόλυση υπό όρο του κρατούμενου, πρέπει, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα αλλά και τα όσα διαλαμβάνονται στις υπό στοιχείο II και III νομικές σκέψεις, να διαταχθεί η απόλυση του αιτούντος καταδίκου από τη φυλακή, αν δεν πρέπει να κρατείται για κάποια άλλη αιτία, επιβάλλοντας ταυτόχρονα σε αυτόν -μέχρι να περάσει ο χρόνος δοκιμασίας του που εν προκειμένω ισούται με το υπόλοιπο της ποινής που θα απομείνει προς έκτιση κατά το χρόνο της αποφυλάκισής του- τις στο διατακτικό αναφερόμενες υποχρεώσεις.

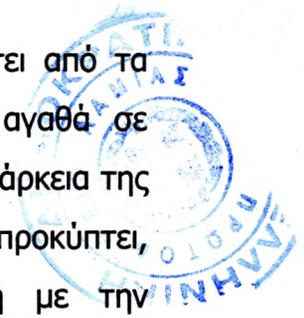
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ την με αριθμ. Πρωτοκόλλου 1755/31-01-2024 αίτηση του κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Δομοκού, και ήδη νοσηλευμένου στο Εθνικό Κέντρο Αποκατάστασης στο Ίλιον Αττικής, καταδίκου ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΥ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ ο οποίος κρατείται δυνάμει της υπ' αριθμ. 2425,2473,2506,2644/22-10-2020 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, σε συνδυασμό με την υπ' αριθμ. 1408/26-07-2022 απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών,.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την υπό τον όρο της ανάκλησης απόλυση του παραπάνω κρατούμενου από το Κατάστημα Κράτησης Δομοκού, και ήδη νοσηλευμένου στο Εθνικό Κέντρο Αποκατάστασης στο Ίλιον Αττικής

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Β. ΑΙΣΙΟΓΗΤΟ

εφόσον δεν κρατείται για άλλη αιτία, με τις υποχρεώσεις της: α) της απαγόρευσης του εξόδου από τη Χώρα, β) της απαγόρευσης εξόδου του από τα γεωγραφικά όρια της περιφερειακής Ενότητας Αττικής γ) της διαμονής του στην δηλωθείσα από τον ίδιο διεύθυνση στην Πεύκη Αττικής επί της οδού 25^{ης} Μαρτίου 24, δ) της μη συναναστροφής του με συγκατηγορούμενους για την ποινική υπόθεση για την οποία επιβλήθηκε πρωτοδίκως (δυνάμει της με αριθμ. 2425,2473,2506,2644/22-10-2020 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Αθηνών) η ποινή την οποία εκτίει, και ε) της εμφάνισής του στο οικείο Α.Τ. του τόπου διαμονής του μία (1) φορά εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου ημερολογιακού μηνός, μέχρι το τέλος του χρόνου δοκιμασίας.

ΚΡΙΘΗΚΕ και **ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ** στη Λαμία, στις 29 Απριλίου 2024, όπου και **ΕΚΔΟΘΗΚΕ**, στις 30 Απριλίου 2024.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ακριβές αντίγραφο υπ/κο
Λαμία 01 ΜΑΙ. 2024 201

